

ΕΛΛΑΣ

ΕΤΟΣ Α' — ΑΡΙΘ. 51

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΑΘΗΝΑΙ.—ΚΥΡΙΑΚΗ 16 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1908

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΠΥΡ. Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 10 ΛΕΠΤΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ 1 (ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ)

ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ

Η ΑΔΕΛΦΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ. ΕΠΙ ΤΗ ΑΝΑΚΗΡΥΞΕΙ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

(Εστιάλη υπό τοῦ κ. Φωκ. Σ. Φωτιάδου, ἐξ Ἀιδινίου τῆς Μικρῆς Ἀσίας)

Ἡ φωτογραφία παριστάνουσα τέκνα Ἑλλήνων καὶ ἄλλοεθνῶν μὲ τὰς σημαίας των, ἐλήφθη κατὰ τὰς ἑορτὰς, καὶ ἐν μέσῳ τοῦ ἐθνουσιασμοῦ, ἐπὶ τῇ ἀνακηρύξει τοῦ Συντάγματος. Ἦδη ὅμως μὲ τὰς ἐκλογάς, οἱ Νεότουρκοι φαίνονται λησμονοῦντες τοὺς ἐθνουσιαμοὺς ἐκείνους τῆς ἀδελφοποιήσεως καὶ προὐκάλεσαν τὰ τελευταῖα γεγονότα ἐν Κωνσταντινουπόλει, Σμύρῃ καὶ εἰς ἄλλας πόλεις τῆς ἐπικρατείας, διὰ τῆς σκανδαλώδους ἐκλογικῆς των ἐπεμβάσεως.

ΕΛΛΑΣ

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΕΚΔΑΙΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΟΤΕΤΑ

Εσωτερικού και Κρήτης Δραχ.	8
Εξωτερικού..... Δρ. χρ.	12
Ρωσσίας..... Ρούβλια	5
Αμερικής..... Δολάρια	3

ΑΓΓΕΛΙΑΙ: πρὸς λεπτά 30 ὁ στίχος.

Αἱ καταχωρίσεις ΤΡΑΠΕΖΩΝ καὶ ΕΤΑΙΡΙΩΝ δημοσιεύονται πρὸς 1 δραχμὴν κατὰ στίχον.

Αἱ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ἀρχίζουσιν εἰς ΟἶΑΝΔΗΠΟΤΕ ἐποχὴν τοῦ ἔτους ἥθελεν ἐγγραφῇ ὁ συνδρομητής.

ΟΥΔΕΜΙΑ ΑΙΤΗΣΙΣ πρὸς ἐγγραφὴν συνδρομητῶν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν, ἂν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου.

ΑΠΟ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΕΙΣ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΕΙΝΕ ΠΡΟΦΑΝΕΣ ὅτι ἡ Διεθνὴς κατάστασις περιπλάκη, κατὰ τὴν τελευταίαν εβδομάδα. Ἡ πρὸ πολλοῦ ἀναμενόμενη Συνδιάσκεψις ἀναβάλλεται μακρότερον τοῦ ἐλπιζομένου καὶ ἀντ' αὐτῆς ἠγγέλθησαν ἀφ' ἑνὸς μὲν πολεμικαὶ παρασκευαὶ Ἀυστρίας καὶ Κρατῶν τοῦ Αἰμοῦ, ἀφ' ἑτέρου δὲ συμπλοκαὶ συμμοριῶν πρὸς τὰ στρατεύματα. Αἱ κινήσεις αὗται δίδουν περισσotέραν σοβαρότητα εἰς τὰς πρὸ τινος δηλώσεις τῶν Λονδινέων «Καιρῶν» ὅτι αἱ περιστάσεις ἐπιβάλλουν εἰς πᾶν κράτος νὰ ᾖν ἑτοιμον πρὸς πολεμικὴν δράσιν.

ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ τὸ ζήτημα φαίνεται ἐπίσης ἐκ τῶν τελευταίων δημοσιευμάτων ὡς προσκοροῦν εἰς ἀντιθέσεις. Δὲν γνωρίζομεν, ἂν τὰ δημοσιευθέντα περὶ τῆς στάσεως τῆς Ἀγγλίας εἴνε ἀκριβῆ, ἢ παρελθούσης ὅμως τῆς λύσεως αὐτοῦ φανερώνεται ὅτι παρεμβάλλονται προσκόμματα. Καὶ τὸ λυπηρὸν εἶνε ὅτι παρατείνεται ἡ ἐκκρεμότης καὶ ἦν ὅραν τὰ λοιπὰ διεθνή ζητήματα, ἀντὶ νὰ βαίνουν πρὸς λύσιν, φαίνονται δευνόμενα.

ΟΔΟΚΛΗΡΟΣ ὁ τύπος τονίζει τὰς ὑποχρεώσεις, τὰς ὁποίας ἐπιβάλλει εἰς τὴν Κυβέρνησιν Θεοτόκη ἡ πλειοψηφία, τὴν ὁποίαν παρουσίαν εἰς τὴν Βουλὴν κατὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ προέδρου. Δὲν ἀρκεῖ ὁ Θεοτόκης νὰ θεωρητὶ τυχρὸς — διότι ἡ δύναμις του δὲν στηρίζεται πλέον παρὰ εἰς τὴν τυχὴν του — ἀρείλει νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς παρουσιασζομένης εἰς αὐτὸν εὐκαιρίας, ἢ ὁποία ἀπὸ ἐτὼν δὲν παρουσιάσθη εἰς καλὴν πολιτευτὴν καὶ νὰ φέρῃ ἐν ἀποτέλεσμα ἐπιπελὲς τῆς δράσεως αὐτοῦ. Ἄλλως δὲ θεωρηθῇ κατώτερος πάντος προκατόχου του, ἐφόσον οὐδεὶς τὸν προγενεστέρων αὐτοῦ ἔσχε ποτε τὸς συνεχῇ καὶ ἐκθυμὸν ὑποστήριξιν παρὰ τῆς Βουλῆς.

ΜΕΤΑΣΥ τὸν μεταρρυθμιστικὸν νομοσχέδιον τοῦ κ. Στάη εἰς τὴν ἐκπαιδευτικὴν εἰς καὶ τὴν εἰσθητικὴν ἐξετάσας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον. Δὲν γνωρίζομεν ἀκόμη τὸ νομοσχέδιον, ἀλλὰ κατ' ἀρχὴν, αἱ εἰσθητικὴν ἐξετάσεις δύνανται νὰ θεωρηθῶν ὡς ἀπεναντίας, ἐφόσον ὑπάρχουν αἱ ἀπολυτήριαι εἰς τὰ γυμνάσια. Τοῦτο δ' ἀπέτελε μίαν ἑλλειψιν ἐμπειροσύνης πρὸς τὴν κρίσιν τῶν γυμνασίων, οἱ Σχολοὶ τῶν ὁποίων ὡς ἐπὶ μὲν οὐκ ἔχουσιν ἐπὶ ἐκπαίδευσιν ἐπὶ τῆς κριτικῆς εἰς τὰς ἀποφάσεις τῶν. Ἰσως αἱ ἐναντίαι ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἐξετάσεις δὲ ἦσαν παρακινώτερες, καὶ πιστεύομεν ὅτι τὰ σχετικὰ νομοσχέδια δὲν παρελθύναν αὐτάς.

ΑΥΤΑ ΚΑΙ ΑΛΛΑ...

Εἴμεθα εἰς τὸν καιρὸν τῶν θλιβερῶν καταρτίσεων.

Ὁ χειμὼν μᾶς ἦλθεν ὁριστικῶς ὕψους, ψυχρὸς, σκοτεινός. Ἐνὰς ἀνθρώπου τῆς ἡμέρας ἀπαντῶν εἰς τὸ παράπαν ἑνὸς ἄλλου, ὁ ὁποῖος κυττάζων τὸν οὐρανὸν εἶχεν εἰπεῖ «τὶ καιρὸς εἶναι τοῦτο» εἰπὼν:

— Εὐδωκαίης κατασκευῆς, κύριε!

Εἰς οὕτην τὴν ἀπάντησιν ὑπάρχει κάποια σοφία. Πραγματικῶς μὲν φαίνεται ὅτι ὁ χειμὼν, καὶ μάλιστα ὁ δυνατὸς χειμὼν, ὁ ὕψους καὶ ψυχρὸς καὶ σκοτεινός, εἶναι ἀδύνατον νὰ εἴναι ἐλληνικὴ ἐφεύρεσις. Δὲν ἦμπορόν να φαντοσθῇ ὅτι ὅλη ἡ θαυμασία ἀντίστροφος τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος, ἡ ὁποία μᾶς ἀφίερσε τόσα ἀριστουργήματα, δὲ ἦμποροῦσε νὰ γίνῃ κάτω ἀπὸ ἑνα οὐρανὸν μολυβδίνου, ὅπως εἶναι αὐτός, ὁ ὁποῖος ἀπλώνεται ἀπὸ πάνω μου τώρα πού γράφω. Οἱ κατακτιητὰ πού ἐροβόλησαν ἀπὸ τὸν Βορρᾶν καὶ ἔφεραν εἰς τὴν γαλήνην πατρίδα μας ἐπανειλημμένους τὴν καταστροφὴν καὶ τὴν ἐρήμωσιν, αὐτοὶ δὲ μᾶς ἐκουβύλησαν καὶ τὸν χειμῶνα.

Καὶ τώρα ἰδοὺ ὅτι αὐτὴ ἡ ὁμηρικὴ κακοκαιρία καταργεῖ τὸ φθινόπωρον, μελαγχολικὸν παντοῦ, μελαγχολικότερον εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἢ ἢ καλλιτεχνικῶς μελαγχολικόν, ὅπως εἶναι τὸ ὑπόροχον ἀνάγνωστον τῆς θαυμάσιας Ἀθηνᾶς εἰς τὸ μουσεῖον τῆς Ἀκροπόλεως, ἔχον μακρυτὸν τεχνίτου, ὁ ὁποῖος δὲ ἐγγύμων ἐπὶ τὸν μαρμαρον μίαν ἡμέραν ὅπως ἡ σημερινή.

Καὶ μᾶζι μὲ τὸ φθινόπωρον λέγεται ὅτι μελετᾶται ἡ κατάργησις τῶν ἐδῶν.

Ὁ κόσμος προχωρεῖ ὁλοταχὺς πρὸς τὴν θλιβεράν μελαγχολίαν τῆς ὁμοιομορφίας. Ἡ φουστανέλλα, ἡ φοβία, τὸ φρεῖ, ὅλα αὐτὰ εἶναι μία κτυπητὴ εὐθυμία μέσα εἰς τὴν στερεοτυπίαν τοῦ στρατεύματος. Καὶ τώρα, καθὼς σκληραίνονται οἱ ἄνθρωποι καὶ θυσιάζουν τὸ ὄρατον εἰς τὸ πρακτικόν, προγράφεται ἡ ἐδῶνικὴ ποικιλία καὶ ἐτοιμίζονται οἱ ἐλαφροὶ καὶ ἐλπετεῖς καὶ λεβέντιδες νὰ χωθοῦν μέσα εἰς τὴν ἀσβεστικὴν ἀκαμψίαν τοῦ χειρῆ. Ἐνὰ δισκίον ἀπεκρυστάλλωσης ὅλην τὴν λεβεντιάαν τοῦ εὐζώνου εἰς ὀλίγα στιγμῶντα λόγια:

Τώρα πλέον τίποτε ἀπ' αὐτὰ. Ἡ φουστανέλλα δ' ἀντικαταστάθῃ ἀπὸ τὸ ὄμοιον πανταλόνι χροῖματος σημάς τῆς καραντινῆς, φορετὰ δὲν δὲ φαίνεται πονηρὰ, καὶ ἐκεῖ πού ἐκάθητο στρεβὰ καὶ μὲ χάριν τὸ φρεῖ δὲ ἐνδριυθῇ εἰς τ' αὐτὰ τὸ πλίκιον, βαρὺ, ὄμοιον καὶ στερεότυπον. Ὅσον διὰ τὴν μέσην εἶναι ἀδιάφορον πλέον ἂν δὲ εἶναι δακτυλιδένια ἢ ὄχι. Μέσα ἀπὸ τὸ ἀμπερόνιον μία μέση δὲν φαίνεται ποῖας διαστάσεως ἔχει. Ἡ δακτυλιδένια μέση, περὶ τὴν ὁποία ἐσφίγγεται τὸ μαῦρον λεπτὸν ζωνάρι, δ' ἀνίκη πλέον εἰς τὴν ἱστορίαν. Οἱ ἄνθρωποι πού γλιστροῦν τώρα εἰς τὸν δρόμον, ὡς ἐλαφροὶ σκαὶ ἐπὶ τὸν φουστὰν τῶν ταυροδρόμων, δ' ἀντηχῶν ἀφ' ὅπου βαρδετὰ τὰ καρφία τῶν ἀρβυλῶν τῶν εἰς τὰ πεζοδρόμια.

Μήπως δὲ μείνῃ τοιούτῳ μίαν ἄλλην κομψότητα τῆς φύσεως, ὁ ἴππος;

Παῖε κ' αὐτός. Ἡ ἐταιρία τῶν τράμ πολεῖ τ' ἄλογα τῆς. Κάθε ἀνθρώπος ἔχον διαθεσίμους τριάντα δραχμὰς ἡμπορεῖ νὰ πάρῃ ἕνα ἄλογον. Ἀδίκως ἡ φύσις κατάρθωσε νὰ συγκεντρώσῃ εἰς τὸ ζῶον αὐτὸ τὰς ὁραίας γραμμὰς, τὰ ὑπερήφανα χρώματα, τὴν νοσημοσύνην, ἡ ὁποία τὸ ἔκαμε τὸν πλησιέστερον φίλον καὶ σύντροφον τοῦ ἀνθρώπου. Ὅλα αὐτὰ δὲν χρησιμεύουν πλέον. Ὁ ἡλεκτρισμός, μία δύναμις ἀόρατος, ἡμπορεῖ ν' ἀντικαταστήσῃ δέκα ἄλογα, κ' ἔχει τὸ πλεονέκτημα ὅτι δὲν θέλει καὶ κοιτάει καὶ σάνον. Ἐνὰς ἀνθρώπου μόλις ἡμπορεῖ νὰ διοικήσῃ δύο ἄλογα. Ἐνὰς ἀνθρώπου τώρα γυρίζει μίαν μηχανὴν καὶ κινεῖ τὴν ἐργασίαν ἀπὸ πένητα ἄλογον. Ὁ χρόνος οἰκονομεῖται καὶ μᾶζι μὲ τὸν χρόνον οἰκονομεῖται καὶ τὸ χροῖμα.

Σήμερον ἀκόμη, ἂν ἐξερδονισθῇ ὁ ἴππος ἀπὸ τὸ τράμ, μένει ἀκόνητος εἰς τὰς ἄλλας ὑπηρεσίας τοῦ πρὸς τὸν ἀνθρώπον. Ἀλλὰ καλὸν ἦτο νὰ μὴν ἀνατελῶν ἡμέραι πονηρὰ. Νὰ μὲν ἐνθυμίσθῃ ὅτι δὲ ἔλθῃ μία ἡμέρα, κατὰ τὴν ὁποία τὰ κουνοπίδια θὰ παύονται εἰς τοὺς δρόμους μὲ τὸ αὐτοκίνητον.

Γ. ΤΣΟΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ βίος εἶνε λαχρὸν, ἐν ᾧ οἱ παίζοντες, ἂν δὲν εἴνε προδιατεθειμένοι εἰς τὴν ζημίαν, δὲν ἔχουν ἄλλο καταφύγιον ἢ τὴν αὐτοκτονίαν.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ

Ἡ «Ἑλλάς» καταθέτει λήκυνθον δακρύων ἐν τῷ τάφῳ τοῦ Ἐπαμεινώνδα Δεληγεώργη. Πάντα ἐν αὐτῷ, καὶ αὐτὸ τὸ ὄνομα, ἀνήγγελλον τὰς ἀρετὰς ἐκείνας, αἱ ὁποῖαι κατήλθον εἰς τὸν τάφον μετὰ τοῦ θείου του. Ἀπερρῆν τὸ ἄνθος τοῦ βίου πρὶν ἢ ἀμάρσῃ, ἐν ᾧ εἶς τῆς κεφαλῆς του ἀνθεῖ εἰς σέτι ἡ δάφνη τῆς ἐπιστήμης. Ἐν τῷ ὅκρῳ τῶσιν λαμπρῶν ἀναμνήσεων διατὶ ἐκλείπεται τὸ σφῆλαιον αἱ ἐλπίδες τοῦ μέλλοντος! Πολύδακρυς ὁ θάνατος, ἀλλὰ πολὺ πλέον ὁ βίος τῶν ἀποστερηθέντων αὐτόν. Θρήνησον, δύσμοιρε πάτερ! σὺ μόνος μετὰ πάντων ἱστανὸς ἀνάνδρος καὶ ἀδακρυς, στήλη θραυσθεῖσα ἐπὶ τοῦ τάφου του. Προσέδωκε σῆς, δακρύων χοιφόρον, καὶ οἶφαι ἐπὶ τοῦ γλυκύντου προσέφυγον τὸν τὰ μέλανα κρηδεῖνα, σημειῖον, ὅτι ἐξομολογῆσαι πᾶσαν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ δύνουν. — Ἐγὼ δὲ θρασυῖ τὸν καλὸν ἐπὶ τοῦ λίθου, ὅστις θὰ τὸν καλύψῃ — καὶ ἀνταρέρχομαι πᾶσαν ματαιότητά. Π.

ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ

Τοὺς ἀρχαίους ἡμῶν προγόνους δικαίως ἵπασα ἡ ὑψηλὴ θεωρεῖ ὡς διδασκάλους τῆς ἀνθρωπότητος καὶ πατέρας πύσης ἐπιστήμης. Ἐν τῇ ἱατρικῇ λ.χ. ἐπιστῇ διεθνῶς ἐπιστετεύετο διὰ τὰ διόπτρα (γυαλῖα) πρὸς διόρθωσιν τῆς ὁράσεως ἥσαν γνωστὰ εἰς τοὺς ἀρχαίους. Εἰς τὸ τελευταῖον ὅμως ἐπιστημονὸν ὀφθαλμολογικὸν περιοδικὸν «Archives d'ophtalmologie» τὸ ἐκδιδομένον ὑπὸ τῶν διασημοτέρων ὀφθαλμολόγων καθηγητῶν ἐν Παρίσις ἀναγινώσκουσιν περιεργὸν ἐκτενὴ καὶ σοφιστὰν ἐργασίαν Ἑλλήνων, ἐντελὸς πρωτότυπον, τὸν ὀφθαλμολόγον καὶ ὁρηγιστὴ κ. Σπυρίδων Χαλαμῆ, ὅστις δι' ἀκαταμάχητον ἐπιστημονικὴν ἐπιχειρηματικὴν ἀποδεικνύει ὅτι οἱ ἀρχαῖοι δὲν ἐγνώριζον τὰ διόπτρα πρὸς διόρθωσιν τῆς ὁράσεως. Ὁ ὀφθαλμολόγος κ. Χαλαμῆς γαλλιστὶ δημοσιεύει πολλὰ χωρία ἀρχαίων ἱατρῶν, ἐξετάζει μὲ σαφήνειαν τὸ θέμα τοῦτο καὶ καταλήγει ὅτι ἡ ἱατρικὴ ἦν ἐν πλῆθει πιστεύουσα τὸ ἐναντίον τοῦτο. Ἡ περιέργος καὶ σοφιστὰ αὕτη ἐργασία τοῦ Ἑλλήνου ὀφθαλμολόγου ζοηροῦν καίμην ἐντύπωσιν εἰς τὸν ἱατρικὸν καὶ ὀφθαλμολογικὸν κόσμον τῆς Ἑσπερίας.

ΓΑΜΟΙ

Ἐν τῷ μέσῳ ἀρκτοῦ πλήθους ἐκλεκτῶν νεκλιμένων ἐτελεύτησαν τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν οἱ γάμοι τῆς Ἀνίδος Αἰλῆς Καρποῦνης μετὰ τοῦ ἐκ Σμύρνης ὁμογενοῦς κ. Π. Ἀνδρικόπουλου ἱατροῦ. Παράνυμφος ἦτο ἡ κυρία Μεσσαλὰ.

Χαρμόσυνος ἀγγέλλοιμεν, ὅτι τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν ὁ δυνάστης ἦν ὡς ἐπὶ εὐτυχῆς ἀπαρτίσεως, τὸν ἀγαπητὸν ἡμῶν φίλον κ. Ἀγαμέμνονα Κ. Μουραμπαῆν τυσσεγράφον, μετὰ τῆς καλλιπαρεῖος καὶ ἐν γένει Δ-ος Κούλας Σιγανοπούλου, θυγατρὸς τοῦ ἐφημέριου ὑπολοχαγοῦ τοῦ πεζικοῦ ἱσάν. Σιγανοπούλου. Εἰς τοὺς νεονύμφους εὐχόμεθα βίον μακρὸν καὶ ἀνέφελον. Π. Δ. Κυρ.

ΑΔΙΑΒΡΟΧΑ ΠΑΛΤΑ

ΚΑΙ

ΜΠΕΡΤΕΣ

δι' ὅλον τὸν κόσμον ἠγγυημένα, καὶ ἀσυναγώνιστα, μόνον εἰς τὸν πρῶτον εἰσαγαγόντα αὐτὰ * * * * *

ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΝ ΟΙΚΟΝ

Γ. ΜΠΑΛΑΣΚΑ

Ὁδὸς Γεωργίου Σταύρου 4

Μεγάλῃ οἰκίᾳ Στρατιῆς

ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ 4 1/4 0/10

Καταθέσεις Χρημάτων ἀντάκως. Εἰς πρῶτην Ζήτησιν καὶ ἐπὶ προθεσμίας.

ΣΥΝΝΕΦΑ ΤΟΥ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟΥ...

(Φιλοσοφικαὶ ἰδέαι)

[Σοφίζονται σύννεφα, μαῦρα καὶ βαρετὰ σύννεφα, σὺν οὐρανῷ: ἡ καρδιά μου εἶναι ποικιλή, ποικιλή καὶ γάργαρον, εἰ μὴ ἔσχαται τὸ τοῦ, γὰρ νὰ τὴν ἐκλαροῦμαι ἀπ' ἐπὶ τῆς θλίψεως τῆς...]

Εἶναι μερικαὶ στιγμῆς τῆς ζωῆς τόσο εὐτυχισμένες, τόσο παράφορα εὐτυχισμένες, πού συγκλονίζουν τὸν ἀνθρώπου κατὰ βάθος καὶ οὐ νὰ τοῦ ἀνοίγουν ἀδιόρατα τὸ σκοτεινὸ πέλο πού κρύβει τὴν μεγάλην ψυχὴν τοῦ παντός. Ἡ χαρὰ εἶναι ἕνας σκοπὸς τοῦ ἀτόμου, ὅπως καὶ κάθε ἄλλο πράγμα πού ἡ φύσις ἔκαμε γλυκὴ καὶ ἐλκυστικὴ, δὲν ἡμποροῦμε βεβαίαν νὰ φαντασθῶμεν ὅτι ἡ φύσις ἔκαμε ὅλα τὰ ἡδονικά πράγματα καὶ τὰ σπύλους μετὰ τὴν ὁμορφίαν καὶ μετὰ τὴν γοητεία, μόνον καὶ μόνον γὰρ νὰ μᾶς δοκιμάσῃ ἂν δὲ ἔχωμε τὴν δύναμιν νὰ τ' ἀποφύγομεν, τόσο μικροσκοπικῆς δὲν εἶναι ἡ φύσις! Ἀν ἐξετάσωμε ὅπως πρέπει τὰ πράγματα, χωρὶς διηλαθὴν ἡμᾶς περιφύγομεν τὰ χαρῶμενα ὅρα τὸν συνηθειῶν καὶ τῆς συγχρόνου κοινωνικῆς διατάξεως, καὶ ἂν θελήσωμε νὰ ἴδωμε κατὰ βάθος καὶ ἀμερόληπτα τὴν οὐσίαν τους, τότε ὅλα θὰ μᾶς φανθοῦν μὲ τὴν πραγματικὴν τους ὄψη... Τὰ ὅρατα καὶ τὰ ἀσχηματὰ θὰ ἐξωφύσιν μὲ μίαν μέση σ' τὴν ψυχὴν μᾶς ἐξ ἐνδοτικῶν ἐκείνου δὲ πού ἀποδεικνύει ἐκφρασματικῶς πόσο ἡ ἀνατροφή πού μᾶς δίδει ἡ κοινωνία εἶναι ἀπορριπτὴ ἀπὸ τὴν φύσιν—διηλαθὴ ἀπὸ τὰς ἀτομικὰς μᾶς κλίσεις ὅπου ἐκδηλοῦνται ὁλοσχερῶς ἡ μορφὴ τῆς φύσεως—εἶναι τὸ ὅτι ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ μᾶς διδάξουν τὶ εἶναι καλὸ καὶ τὶ κακὸ σ' τὸν κόσμον, μὴ πῶς δὲν τὸ ἐννοήσωμε, καὶ ὅτι περνοῦμε διόκληση τῆς ζωῆς μᾶς βιάζοντας τὸν ἑαυτὸν μᾶς νὰ πεσθῇ ὅτι κατὰ πού ἐνομήσεις τέτοιον εἶναι ἀντίθετον πράγμα, σιγὰ-σιγὰ ὁ καθιερωμένος αὐτὸς τρόπος τοῦ σκέπτεσθαι μᾶς ἐκπαιδεύει καὶ γίνεται συνήθεια τοῦ ὁργανισμοῦ μᾶς, καὶ τότε ἡμποροῦμε ν' ἀντιμετωπίσωμε ἀόρατα κάθε ἀνθρώπινον πρῶτισιν, ἐπειδὴ ἔχομε ἀπορροφῆσαι τὸ γενικὸ πνεῦμα ἡμᾶς ὅμως ἐπιδράσαντες ἄλλες δυνάμεις, δυνάμεις ἀνότερες καὶ ἐνθενέστερες, σχίζομε ὅλο τὸ πνεῦμα αὐτὸ περιβλήμα πού ἔξωθεν τὴν ψυχὴν μᾶς, καὶ ἡ πραγματικὴ μᾶς ἀντήλησις περνεῖ διὰ τῆς βίας τὰ δικαιώματά της... Αὐτὸς ὁ βίσιος τρόπος ἡμπορεῖ νὰ θεωρηθῇ κατὰ τὴν ὁρισμένην ἐκείνην ἐπανόρθωσιν, ἀλλὰ εἶναι—ὅπως, ἄλλως τε, καὶ κάθε ἐπανόρθωσις—ὁμηρικὴ ἐπὶ ἀνάνοδος σὲ κατὰ ἀληθινὸν, σὲ κατὰ ἐμψύχον καὶ ἰδίως σὲ κατὰ φυσικὸν καὶ ἡ φύσις πάντα εἶναι πολὺ σοφώτερη ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους μᾶς, καὶ ἂν ἔκαμε ποτε κάποιο ἀδικαλόγητον σφάλμα σ' ὅλην τὴν ἱστορίαν τῆς ἀνθρώπου τῆς, εἶναι οὐκ αὐτὸς ἔπλεος τόσο αὐθάδεις ὥστε νὰ τὴν διασφραδίζωμεν καὶ νὰ τὴν κανονίσωμε σύμφωνα μὲ τὰς ὁρᾶσεις τῶν τὰ ἄτομα πού ἔζησαν ἐξωκοσμικά ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἦσαν πάντοτε καὶ τ' ἀληθινότερα, ἐπειδὴ ἐκπρόσωπον μὴ λανθάνουσιν φυσικὴ δύναμις πού πηγάζει ἀπὸ τὸ βάθος τῆς ζωῆς, καὶ τὸ βάθος τῆς ζωῆς εἶναι πάντα ἁρμονία... Ἡ ἐνεία ἁρμονία εἶναι ἡ βίσις ὅλων τῶν πραγμάτων καὶ ὁ τελικὸς σκοπὸς τῶν: ὅλα ἐγεννήθησαν ἀπὸ μὴ κοινὴ ἁρμονία, μὴ πρωτόγονη ἁρμονία τῶν στοιχείων, ὅπως παρουσιάζεται ἔξωθεν στὴ μουσικὴ τοῦ Beethoven, ἀπέρητη, γυμνωμένη ἀπὸ ὅλους τοὺς νοσταλγικοὺς λυγμούς καὶ τῆς ἡδονικῆς ἐξοτάσεως τοῦ Chopin: ὁ πόνος καὶ ἡ ἡδονὴ ἦσαν καὶ τὴν ἡμερὴν ἐξέλειε τοῦ παντός κ' ἐδέσποσαν τὴν ἀνθρώπινον ψυχὴν κ' ἐφανερῶθηκαν σ' τὴν μεγάλῃ τῆς ἐκδήλωσιν, τὴν Τέχνην... Τὸ Α καὶ τὸ Ω τοῦ ἀνείρου εἶναι ἡ ἁρμονία: ἕνα ἀνεκταίσθητο, μικρὸ ἢ μεγάλον, κομμάτι τῆς ἀρχαίας αὐτῆς ἁρμονίας, πού, μὲ τοὺς νόμους τῆς, σφύει μὲ ἀόρατα νήματα τοὺς κόσμους καὶ τὰ πᾶθη καὶ τοὺς στροβίλους σ' τὸν ἀτελείωτον ὠκεανὸν τοῦ χρόνου, ἕνα κομμάτι ἔχομε ὅλοι κλεισμένον σ' τὰ σκοτεινότερα καὶ πᾶ ἀγνώστα καὶ ἀνεξερευνήτα βύθια τῆς ἀπάξεως μᾶς, καὶ αὐτὸ μᾶς κινεῖ νὰ γυροῦμε ὀρατοῖς στίχους, νὰ συνδέσωμε μελωδικὰ τραγουδιὰ ἢ νὰ ζωγραφίσωμε ὑπέροχα χρώματα... Ὁ πόνος καὶ ἡ ἡδονὴ εἶναι ἡ δυο τελειότερες ἐκδηλώσεις αὐτῆς τῆς ἁρμονίας καὶ, μὲ φαίνεται, τόσο μοιάζουν κατὰ βάθος αὐτὰ τὰ δυο ἀσθηματὰ, καὶ τόσο κοινὰ σημεῖα ἔχουν ἀσθητικῶς, ὥστε εἶναι οὐ νὰ παρουσιάζουν σ' τὴν ψυχὴν ὅν ἀντίθετες μορφῆς τῆς ἰδίας οὐσίας.

Πολλοὶ ἀνθρώποι δύσπιστοι θὰ χαμογελάσουν—αὐτοὶ τὸ ξέρω πολὺ καλά—ἀλλ' αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἀκριβῶς ἐκείνοι πού δὲν ἐννοοῦσαν οὐτε μεγάλῃ ἡδονῇ, παραπάνω ἀπὸ τὸ δύσπιστον καὶ εἰσχυρὸν αὐτὸ χαμογέλιόν τους, οὐτε μεγάλῃ ἀπελπισίᾳ... Ὅποιοι ἔκλειαν κάποια μεσάνυχτα ὁλομόναχοι, μὲ τὸ φεγγάρι, πίσω ἀπὸ τὰ σκοτεινὰ φύλλα τῆς ἱστίας, ἀπάνω ἀπὸ ἕνα μαρμαρινὸν σταυρὸν ἢ κάτω ἀπὸ τὸν ὀλόκαμπτον Ὀρίωνα, καὶ ὅποιοι ἐγύρουν τὴν χαρὰν μὲ τὰ χεῖλη μεθυσμένα ἀπὸ τὰ φίλια καὶ τὰ μάτια τοῦ θοὰ

ἀπὸ τὰ τρεμοφρίσματα ἐνὸς ἀγαπημένου του ὄντος, ἐκείνοις δὲ θὰ χαμογελάσῃ—αὐτοὶ τὸ ξέρω πολὺ καλά...

Ἀπὸ μὴ κοινὴ βάσι ἀνάβυσσαν ὅλα, καὶ ἐκείνη πού εἶναι ὁλοσκόπου ἀντίθετα, εἶναι καὶ τὰ περισσότερον ὅμοια μεταξὺ τους: ὅσο βαθιζόμεθα σ' τὴν σπουδὴ τῶν πραγμάτων καὶ τὰ ἐξυμνῶμε καὶ τὰ διηλύσομε μέσα σ' τὸ δεικνύον ἐργαστήριον τῆς διανοίας, τόσο βλέπομε τὴν μεγάλην φωτεινὴν ἀλήθειαν, ὅτι ὅλα τὰ πράγματα εἶναι ἕνας πελώριος κύκλος καὶ οἱ ἂν σπρώξωμε λίγο περισσότερον τὰ ἐκ διαμέτρου ἀντίθετα, ἔξωθεν θὰ συναντηθῶμεν παραπάνω σ' τὸ ἴδιο σημεῖον τῆς πελορίας περιφερείας τῶν. Τὰ ἀπολύστερα πράγματα, τὰ ἀρχέγονα σοφεία, εἶναι καὶ τὰ βαθύτερα αὐτὰ εἶναι τόσο φανερό: τόσο καταπληκτικὰ φανερό, πού ἔχει ἀνάγκη ἀποδείξεως.—Μονίχα τὰ πολὺ φανερά ἀποδείξεως ἔχουν ἀνάγκη ἀποδείξεως, ἐπειδὴ εἶναι καὶ τὰ μόνον πού δύνουν κάποια δυσπιστία σ' τὸν ἀνθρώπου.—Μᾶς εἶναι εὐκόλο βεβαίαν νὰ συλλογισθῶμεν ὅτι ἡ βορρὴ κέρτεται ἀπὸ τὸ σύννεφον, ὅτι τὸ σύννεφον γίνεται ἀπὸ τοὺς ἀέριους τῆς θαλάσσης πού ἐξερπύσσεται, ὅτι ἡ θάλασσα ἐγεννήθηκε ἀπὸ τὴν ψῆλν τῶν ἀερίων πού ἔτυγε νὰ στροβιλίζονται γύρω ἀπὸ τὸ φλογερὸ πυρῆν τῆς στερεοποιημένης γῆς, ὅτι ἡ δύναμις, πού ἔδωσε τὴν ὀδὴν καὶ τὸν ἡγέτην τῶν στροφῶν τῆς διαστροφῆς αὐτῆς κινήσεως, σ' τὸν ἀερώδη πυρῆνα, εἶναι ἡ παγκόσμιος ἔλξις. Ὅτι τὸ ἀπολύστερον στοιχεῖον, τὴν ἔλξι, πού εἶναι ἡ ἀπώτερη αἰτία ὅλης τῆς οὐραίας αὐτῆς τῶν πραγμάτων.—Ἐλξις ἡ Θεὸς ἢ ὅπως θέλετε ὀνομάσετέ το, τὸ ἀπολύστερον καὶ βάσιμον αὐτὸ στοιχεῖον δὲν τὸ ἐμάχισσε ποτε καὶ οὐτε ἴσως ὑπάρχει φῶς ἀπὸ τὸ μάθημα σ' τὸ μέλλον, μὲ τῆς περιουσιμῆς μᾶς ἀσπίδεως... Καὶ ἂν μαντεύωμε ἀσυνασθῆτως μερικά ὑπεράνωτα καὶ ἀπορροπία πράγματα, ἔξω ἀπὸ τὸ στενὸν κύκλον τῶν αἰσθησέων μᾶς καὶ παραπάνω ἀπὸ τοὺς νόμους τῆς ἀ

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ
ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Κούνο και βορρά, βορρά και κούνο. Μας ήλθε για καλή ή χειμώνας, ανοίξαν τα διάφορα οαλόνια, οαλόνια πλουσίον και οαλόνια μεσάια τάξεως, ήρχισαν τα τοιά, ή άπογευματινές, ή εσπερίδες. Έτοιμάσθησαν τα διαβάστε από γνωστό κ' άγνωστο πειρατικό παρανοήσιμο χορογράφο τα αλόνια και στερεώτως ο το ίδιο μοτίβο επαναλαμβάνοντα κάθε χρόνο χρονογραφήματα, με τις αυτές σχεδόν πάντοτε φράσεις με τα αυτά πρόσωπα — που και που σμηνίζονται και τις νέες εμφανίσεις — με τα ίδια κοσμητικά επίθετα, που άγωνίζονται να παραστήσουν την κάθε μία ως ύπερ τας ώραίας ώρααν και ύπερ τας λυγείας λυγείαν κ' έτσι, μετά ένα χορόν ή μίαν έκτακτον εις συνάθροισαν θεατρικήν βραδείαν, παρσαύθον σ' την έρημεσίδια όλης ή Αιθίδος ως καλλονά θεαυθόσων και άποσπασμένων, εις τρόπον ώστε ένας που διαβάζει, χωρίς και να βλέπει, νομίζει πως ή Αθήνα μας κατοικείται από έξωθεν εύμορφους, όλο κ' από Έλένης του Μενελάου, νομίζει πως ό,τι αθέητον και ύπερθεον εις ώραίοντα ύπαρχει μαζεύτηκεν έδω σ' την γήν της Παλλάδος.

Θά έαυλωθήτε να διαβάσετε την έρημεσίδια σας. Και θά φαντάζεσθε πως ή πολυέμορφη και πολυειδής γεωμενίασας συνανθοσίς, εις ένας Παράδεισος γεμάτος από άνοηφάνταστας θεές, άσπληκτες Μούσας και φρενίτες Νεράιδες πως μοιάζουν με μπουκέτο από τα έλκεκότερα και πολυτιμότερα και λεπτότερα λουλούδια. Μ' άν κάποτε βοήθη κανείς έκεί, σάν τον καπνό θά σκορπιστή, και θά χαθή τ' όρατο γεωμενίαστικό του όνειρο και ή πραγματικότητα θά τον φέρη σέ κόμον όπου «όσα τέλειονομένα και γυναιά ή άσπες πλάσασαί και άρδεις χροάνια και χροάνια φουγονόρον και μ' άγανία τον γυμρίο περιμένουν να φανή, άλλ' ίδού ό γυμρίος έρχεται εν τώ μέσο της νυκτός και έπ' ετή θέα τον... άπέρχεται.

Έχει άλήθεια τα όρατά του ό χειμώνας; μή ό,τι από την έποχην αυτή μ' έλκεται πιο ποιά, ό,τι μ' ό,τι εις περιούσιον δεν εις οίς να πολυδύναβα άπορροίετα τοιά, ό,τι ό έλκεκτικαί ό,τι ό ποδός και χιλιών χορός, που ή προπολήσις κυριαρχεί και ή φρενιά την ποιήν την γεωμενίαστικήν την θεοκράτ' ο τις άπόρροισ όκονογεμίας βεγγερόδης, ποί' έδω και ποί' έκεί, ο τις μικρές έκείνες συναναστροφές, που γύρω στο τραπέζι μαζεύονται τα βράδια καμιά δεκαριά το πολύ-πολύ πρόσωπα, άσπενικοί και θηλυκοί, και έδελκίζονται χίλιον λογιών νοβέντες, εύθυμοι ή σαρβασές, με γέλια άρρηκ και πολυποικιλία οχόλια, που μαθαίνει και βλέπει κανείς τόσα πράγματα.

Σ' ένα άπό αυτούς τους κύκλους μού δηγήθησαν ποχόδες ένα νόστιμο πάθην κ'όποιον κατεγάρη, καθώς λέγον, έπαχρίων διαγρόζου. Ο φιλόδοξος μας έδανείσθημεν από ένα τελεονομικόν ύπάλληρον έκαστον δαγκμάς και το έδοκς μία έπιστολή γιά άποδείξει το χόρο. Ο τελεονομικός, που δεν έχω-νευε τον διαγρόζον και καροδοκοδον ενδικαία να τον γεματόν, το έπεισε, έπειτα από άσπενικόν καρόν, να το έπιστολήν ή χημια, προσθέτας ότι τάχα ή έπιστολή έκείνη έλάμβαν κ' άφινεται σ' την εδονοει-θροία του. Το δόλομα έπιασε μία χαρά. Ο διαγρόζος, ό,τι μόνο δεν ένοους να δώση πίσω τον παρόν, άλλα έπλην ό άδελφοφός και όρκο σ' το δικαστήριό πως από τον δεν έδανείσθημεν από τον τελεονομικό μία μόλις πηρς τον όρκο, ό δανειστής τον παρονού-ζεται με την έπιστολήν, που κάθε άλλο ήτο παού χαμένη, και τον άπειούδες πως θά το κάμνι μύρω-ν γιά ψευδορκία, άν δεν το έδιδεν ΣΠΟ δαγκμάς! Ένωσείας ποός ό διαγρόζος μας έδοκους να μετρήση άμείους το δικαστήριον, κ' έτσι βοήκς τον μίστοχό του. Το ποηρόν έκεί, λέει μία παροιμία, από την μύτη πινάται.

Ο Μόνος

ΑΠΟ ΤΑΣ ΑΙΘΟΥΣΑΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

Μέγαλα,

Το πεύ άγνό χονδρό έδοκς το χαμόν του και έγιναν τα μάλια της. Το πεύ όμορφο τριαντάφυλλο έχασεν τη δροσά του και την όμορφιά του. Κι' ένα άγγελάκι ήλθε και διδάξε γιά φουλά του, τα στήθη της. Κ' έγινε έκείνο το μπουκουτάκι.

Ανα κατάνταλα ματάκια, όμορφα και γλυκά, κ' ένα άσπενικόμο μπουκούκι με άδοσιες, φαντα-στικές γραμμές, άπαυλότες—όπου ό κανών να την νομίζες άγριο δοχόμενο να κατοικήσθ σ' αυτόν τον κόμο.

Μία εύγενεια ψυχής όνειρευη—που την αζάνει και ή μόρφωσις ή τέλεια — την καθιστά έράμιλλον από τις καλλίτερας δεσποινίδας της Πρωτεύουσας. Φίλος της άχώσιτος ή μουσική και τα άνθη. Αλλά την συντροφεύουν και σ' αυτά έκμονοηρείται.

δην την καρδιά της, την μυστηριώδη και άνεξήγη-στη και γι' αυτούς τους πεύ γνωστούς της. Αποσείει την Γαλλικήν φιλολογίαν—και ό Σοπέν και ό Μοσαός εις ό δύο άχώσιτοι φίλοι της. Foster-daughter ενός των πλουσιωτέρων έκεί ανιωνών όα τα προσόντα, και σωματικά και ψυ-χικά, ώστε να άναδεικνύεται μία από της καλλίτερας κόρας της Έπαρχίας μας—άληθινό άγέλαμά της.

Showy

OSCAR WILDE

ΟΙ ΥΠΟΔΟΥΛΟΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ

Τά παιδιά σου, 'Ελευθεριά, δεν μ'ες βοηθούνη; οί θρόνοι μας κ' οι κοπέτοι δεν άνιχούνη στην κοία ψυχή και στην ψυχρή καρδιά τους. Τα ορατότα άσκηνομένην αυτά τους δεν θέλουν να κινούν τα δικά μας λόγια, που βγαίνουν μέσα από τυραννικά κατώγια.

Στόν τόμο, στην όλοβοή, στην άναρχία, Σ' ό είσαι ή Βασιλίσσα και ή Δημοκρατία. Στο πάθος μου, ποιά άγρία σάν βαλίσσα, δός μου τή λίσσα άδελφού, ό άνασσα, σ' ό,τι σκοπεύω να τρέχω φούτοις με, και με τής άγριες φρενές σου όδμήροί με.

Να συγχωρήσώ τους τυράντους δό μου και γλυτώσω τους από το θυμό μου και από τη σκληρή, μ' άδερν τιμωρία, γιά τη φρενιά όπό μού κινούν τυραννία. Όλους αυτούς σκληρά μ'ες δονασιεύουν και το ψωμί της φουμάλας μας κλέβουν.

Έσύ που βλέπεις ό' αυτά, 'Ελευθερία, να τιμωρήσεις πρέπει τίγρια θηρία: τους δολοφόνους θεόνους να γεμίσσης και λίγ' ελπίση και τιμή να μ'ες χαρίσσης. Με άδονοδομένα χέλια Σού ζητούμε ά' τους τυράντους μας άπό τ' άταλλαχόμε.

Κίμων Γ. Θεοδωρόπουλος

ΕΝ ΕΘΝΙΚΟΝ ΕΡΓΟΝ
ΕΝ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΔΕΣΙΚΟΝ

Η έκδοσις του ιστορικού Λεξικού της Έλλη-νικής Γλώσσης είναι ή έκπληρωσις του όνειρου του μεγάλου του γένους διδασκάλου Αδ. Κοραή. Πρώτος όποιος εις τα προλεγόμενα τών παμ-πληθών σοφιστών συγγραφον του προέτρεπε τους Έλληνας εις την έκδοσιν του Λεξικού τού-του, διά του όποιου άποδεικνύεται ιστορικά, ή από του Όμήρου μέχρι σήμερον ένότης της Έλλην. φυλής.

Ευτυχισμένη ή ιδέα του Ύπουργού, όποιος το έργον τοιούτο είναι έτοιμον κατά την 100ετηρίδα της Έλλην. Ανεξαρτησίας. Η έλευθερωθείσα Έλλάς θά έχη ούτω κατά την μεγίστην των έθνικών αυτής εορτών να έπι-δείξη έργο, το όποιον θά προαλείσθ δικαιώς τον θαυμασμόν συμπατριω- του έπιστημονικού κόσμου της ύψηλου και το όποιον θά είναι ό μεγαλύτερο έργο κίρως της άθανασίας του Έλλά. Έθνους.

Ευτυχός δέ διά το έργον τοιούτο, το άκαιτόν έργασίον πολυτήν πολλών ειδικών άνδρών, το Έλ-ληνικόν Έθνος έχει ύπερ πάν άλλο έθνος τους καλλιήλους άνδρας, όν το έπιστημονικόν κύρος πανταχού του πεπολιτισμένου κόσμου άναγνω-ρίζεται.

Ο κ. Κωνσταντίνος Κόντος διά τών πολυπλη-θών γλωσσολόγων της σύμμερον, ειδικώτατος διά την έργασίαν αυτήν, θά είναι ή ψυχή του όλου έργου, έργαζόμενος με πλειάδα όλων νέων έπι-στημόνων, τους όποιους αυτή ή έπιτροπή θά ύπο-δείξει.

Αρ' έτέρου ό κ. Γ. Χατζιδάκις, ό κράτιστος των γλωσσολόγων της σύμμερον, ειδικώτατος διά την έργασίαν αυτήν, θά είναι ή ψυχή του όλου έργου, έργαζόμενος με πλειάδα όλων νέων έπι-στημόνων, τους όποιους αυτή ή έπιτροπή θά ύπο-δείξει.

Και ό κύριος Μενάρδος, καθηγητής του εν Όξφορντ Πανεπιστημίου, διά τών ειδικών του μελετών θά συντελέσθ εις την έπιτυχία του έ-θνοφελούς τούτου έργου, το όποιον εύτυ-χώς υιοθέτησεν ό άναμορφωτής Ύπουργός της Παιδείας κ. Σ. Στάης, όστις, παού τις άλλας άυ-τό φροντίδας περί της βελτιώσεως της Παιδείας εν Έλλάδι, κατένοησε κίλως και την έθνικήν σπουδαιότητα του έργου τούτου.

Α. Κ.

Έπ' τούτων, εν Παρισίς, δεν έσημειώθη ούδ' έν κορόμα εύρου, χάρις εις την καθαρότητα των ιδεωδωγείων.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΝ

ΕΙΣ ΤΟ ΜΑΚΡΥΧΩΡΙ

Τό τραίνο σφυρίζοντας τρέχει κοντά εις την ά-κρογιαλιά. Τα άραμένα μέσα στα μικρά λιμανά-κια καράβια, τα κάστρα που μ'ες τριγυρίζουν, τα δένδρα που εις πυκνά-πυκνά φυτεμένα, οι κήποι — μεγάλοι καταπράσινοι κήποι — τα μικρά και έυ-λινα σπητάκια με τών Τουρκικών ρυθμό τους, τα καφφενεία που στην αλή των καθόντων οι Τούρ-κοι έχοντες το ένα πόδι έπάνω στο άλλο και ροφούν τον ναρτζελέν ή τον πικρόν καφφέ των μα-καρίως, πηθούν όλα και χορεύουν τρελλό χορό σάν ζωτικές νεράιδες.

Τό τραίνο καθυστερεί στην άπαλή θάλασσα και φεύγει σάν φεβί έπάνω στα νερά σχεδόν.

Μέσα στο τραίνο ένας Τούρκος ύπάλληλος με την άπαράτητη ραχικήν συνήθει με γνωστό του Έλληνα γιά το ζήτημα της ήμερας, το Σύν-ταγμα. Και θά βλέπει όλα ρόδια και θά βλέπει όλα ευτυχισμένα με την ειλικρινή ψυχή του και τη χα-ρούμενη μορφή του, εν φ' Έλληνα συνμιλητής του με κάποιον χλωμό φέδρο που εις ζωγραφισμένος στο πρόσωπο του συγκινάται με δυσκολία.

Τό τραίνο σφυρίζει. — Μακρύ-Κιό! άκούεται ή όρεξη φωνή του ή-καλλήλου.

Τό τραίνο σταματά μ' ένα δυνατό τίναγμα και οι έπιβάται βγαίνουν. Μαζύ τους κ' έγω. Περνώ τα κάγκελα και νά το Μακρυχώρι μού παρουσιάζεται όλο μπροστά μου.

Ο ήλιος πάλι να δύση και έχει χρωματίσθ τον ούρανό με μία χλωμή πυρρή όμορφάα που άνα-νακλάται στα στήθη του Μακρύ-Κιό. Πέρα άπλώνεται άπέραντος ό κάμπος με τα κα-ταπράσινα δένδρα του που εις τοποθετημένα δώ κ' έκεί σάν φρουροί. Σπητάκια χαμηλά και στή-τις ψηλά ύψώνονται δειλά-δειλά έδω κ' έκεί, σκόρ-πισμένα κ' αυτά από τα άνθρώπινα χέρια.

Μέσα στο Μακρυχώρι, τα άσπρα στήθη τών ά-γάθων με τους άνθοσπαρμένους κήπους των, σπή-τια που εις ντυμένα από κισσούς, στήτια που τρι-γυρίζουν οι κληματαριές και τα φύλλον όι πλάτα-νοι, στήτια που εις σάν από τεχνικό χέρι ειγμένα στη μέση καταπράσινον κήπων, όρθιωνότα, άλλα ύψηλά κ' άλλα χαμηλούτατα, ρυθμικά, καλλιτε-χνικά, ζωγραφισμένα.

Κάτω στην άκρογιαλιά φιλεί το κύμα τους γη-ραυούς πλατάνους και άνακλάσας άσπαρνόν με τους κισσούς.

Η βάρκας, όμορφοσποτισμένες βάρκες, άραχμέ-νες στην άκρογιαλιά, πηδούν χαρτωμένα στο στε-ναγμό του άναλκρου κήματος και περιμένουν τους άφιντες των να τες σφύρουν και να κύνουν «τό γύρο».

Η τελευταία άχτινς του ήλιου έχάθηκεν και ή πυρρή ούρά του έξηφανίσθη πίσω από τον κάμπο. Η χονομίασας με τα περιβόλια πόδια των προ-βάλλουν από τες πόρτες και ντυμένες με μικ ρα-μια χρωματισμένη βγαίνουν να κάμουν τα βρα-δυνά περιπάτου. Είς μακρά από τών φαντασμοί του τουρκικού όλου έδω και δεν τος βαρύνει το κα-φάκι ό φρενός. Μία διαρκής μόνο έσπρηκα κελ-λατεχνικά ρυθμική στο κεφάλι και στας πλάτες των — τες τρυφερές πλάτες — σκεπάζει: λίγο το μέτωπό των, άφινόντας το πρόσωπο με τα μαύρα και ήρ-παυή μάτια να φαίνεται όλο.

Στά-σας σάν πούκουλια περπατούν στο μεγάλο όρκο, ρεμδίζοντας την έλευθερία των και συνομι-λώντας γιά τους άφιντες των. Στά πούκουλια τών — τα στρογγυλά πρόσωπα — διακρίνεται κήποιος φέ-δρος που έμεινε τυπωμένος από το παρελθόν. Και συνομιλούν με τη γλυκιά και γοητευτική γλώσσά των. Και φλυαρούν και φλυαρούν σάν «τάχονακία» του κήπου που καλαβούν από το πρωί ως το βράδυ. Έπιπλάσας κοντά σ' όνο νεκρός και πεταχτός που περπατούσαν μ' ένα βάρδα άτόνο. Και εν φ' ήμουν κοντά, ήκουα νά μιλούν.

Έλεγον γιά την έμμορφή ενός νέου Αχμέτ, τον όποιον ή μία άραμύδα, εν φ' ό μπριμπίς της ήλθε να τής δώση γιά σόζυον ένα άξιομακίον. Κι ή κουσακ τον έμνον τών ώρώων ματιών του άγνώ-στου Αχμέτ και μικρές όρμηματισμένες φράσεις γιά μία μεγάλη άράχη.

Εκινούνους να με καταβόρουν ότι ώτακυστώ και άπερκαυρήν, εν φ' χωρίς να θέλω, έφωβόμην. — Αχάτη! ού τέλος πάντων θά είσαι ή αλω-νία ύπόθεσις τών νέων;

Αθαν. Τρυωνίδης

ΜΙΑ ΣΥΣΤΑΣΙΣ

Είς το έπ' της όδοι Αγίου Κωνσταντίνου άο. S θηρούσιν όντοπολείον του κ. Μάρκου Σιγάλα εύρίσκονται εις μεγάλην ποσότητα και παντός είδους οίνοι γνήσιοι Θήρας.

ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ. — Ο έρημος Κρατίνος άγα-θηθείς από την Κορινθίαν Λαίδα, άγαπάται έλπίος: και άναγκαζή την εκ Συρακουσών Αύγην, την όποιαν εις γνωστός από το όνομα Μυδρήν. Αλλ' ή Μυ-δρήν εις κόρη του Λαμοζένος όστις έδόνους τον πατέρα του Κρατίνου και ήραστήσαν χροίς να γνωρίζουν το βαρύ τοιούτο μυστικόν. Η Λαίς το άπεικλήνεις εις άμφοτέρους. Ηδη εν μέσω του αλή-θους, ό Κρατίνος με τον φίλον τον Ίππολύτον σπ-νατή την Λαίδα και άπομακρύνονται με' αυτής, εν φ' ή Λαίς λέγει προς τον Κρατίνον:

(Η συνέχισις)

— Όφείλα να σ' έκδικήθω, διότι έφάνης κακός προς έμέ, άλλ' ίδού ή άγάπη μου σβίνει την δι-φάν της έκδικήσεως και με όθει εις εδεργείας. Κρατίνε, ήλθα να σέ σώσω και σέ παρακαλώ να τό πιστεύσθ.

Σ' άκούω, Κορινθία, προχώρα.

Οι Συρακούσιοι εις πονηροί, όταν δεν δύναν-ται να ήνε γενναίοι.

Τό έδειξεν ό άκαμύβιος.

Άρα ίδουν διαφεύγοντας την νίκη, προτι-μούν να την κλέβουν παρά να την χάσουν.

Οι δύο φίλοι ήκουν προσεχτικοί.

Έρπιδες τίποτε διά τών Κλέωνας.

— Δεν θά σοι είπω τί έμπαζ, θά σοι είπω τί ήνεται. Όχι λόγους, άλλα γαγονότα θ' άκούσθ.

— Προχώρα.

Σ' έβέλαδαν ως έπιπόλιον νεανίαν όμοιον προς τα άνόητα πτηνά, τα όποια συλλαβίζονται εις τό δίκτυον, και σού έσπτησαν παχιά, εις την έσπτην υπέρηφανος σ' γενναίος και άνόητος, αλλόθιος.

Τι θέλεις να είπθ;

— Άλλ' ίδού έξακολουθώ. Οι γονείς της Αύγης άνόητος ότι άπαξ την κόρην και άπερσάναν να την μεταχειρίζονται ως όργανον διά την κατα-στροφήν σου. Κατηργήσθ σχέδιον έλδύλλωρον, το όποιον ήρώς εις ή κόρη και θύμα είσαι σ'.

Επί-στασας εις την άγάπην της, με την άκαρπύτητα του χερσίδου, ό όποιος έθάρμεν τον όρνις εις τα στήθη του και σήμερον αισθάνεται τα δάγκματα, χωρίς να προσέχθ το ήλητήριον αυτό.

— Δεν σέ πιστεύω, Λαίς.

Πρό πάντος, μή βιάζεσαι... Σού έκρυστη-ρούμαι έδω, ένθιπον του φίλου σου και ύπό την σκέπην των ιερών τούτων σπηλιών, την πεποιθήσιν μου. Η Αύγη δεν σέ άγαπά.

— Λαίς...

Ύποκρίνεται εις την έρως και σέ άπάζ, με την έλπίδα να σέ άπομακρύνη από άγώνος ή να σού καταστήσθ άνέμικτον την νίκην.

— Πως θά τό πιστεύω αυτό;

— Γνωρίζεις πόσον ή σκηή της Συρακουσίας γενομένη την ιδιάν μου; Κατά την τελευταίαν αυτήν έβρομίδα, έμεινον οννήγες εις τό βάθος της σκηής μου, κατόμνος, με μόνον σύντροφον τον ούρανό, πρδς τών έπών έδούλζα το βλέμμα και την σκέψιν μου διά της μικρής θυρίδος, άναλογι-ζομένη σ'.

Από την θέαν έκείνην ήκουα χέος την νύκτα φθουριμού, ό έποιος γινόμενος βρ-μυδόν ζωηρότερο έπέσπασεν, τέλος, την προσο-χήν μου. Συνομιλεί ή Λαίς με ένα νεανίαν εφ' Αθηνών, ό έποιος έρχεται πολύ συχνά και εφ' Αθηνών εις την σκηήν των Συρακουσιών.

— Τόν Αντίνοον, είπες ό Ίππολύτος;

— Η πονηρά Συρακουσία, έξηκολούθησεν ή Λαίς, όφειλε προς τόν νέον, με τοιούτον τρόπον, ώστε πιστεύω ότι ό Αθηναίος δεν ένδοι τό βάθος του σχεδίου της και τόν σκοπό της. Δεν ήδύνατο ήμω να διαφύγθ και έμέ. Τού έλεγον ότι δεν έπράξε καλώς χέος να μεταφέρθ προς σέ το μή-νυμα της κόρης της, ότι θήλην ή Αύγη δεν θέλει πλέον να σέ συναντήσθ. «Ιδού, το έλεγε, το άπο-τέλεσμα της άρροσύνης σας. Αρ' ής σιγής έπέ-σπρεψθ, ή Αύγη κλάει ως άπλητισμένη, φαντά-ζεται ένθην καταστραμμένην και περιμένει ν' άπολύθ. Πρέπει λοιπόν να τό ίδω και αυτό; Δεν έβρασαν τόσαι συμφοραί, και έποια έσπαράγγαν εις τόν οίκόν μου από της κακής έκείνης ήμερας, άλλα πρέπει να χάσω και την Αύγην μου;». «Δέ-σποντα, της έλεγον ό νέος, πιστεύω με ότι λυπο-μαι όπως και σ'.

Είπέ μου τί πρέπει να πράξω. Διάταξέ με και θά με εύρης πρδρυον να κάμω, ότι

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΣΠΥΡ. Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ

ΜΥΡΣΙΝΗ

Θέλεις, άρκει να σωθ ή καλή μου κυρία. Η Λυ-κίσσα έσθήγος και προς στιγμήν διεκόπη υπό λυγ-μών. Έφάνη στενωχωρούμενη να εύρη λύσιν και επί τέλους είπε: «Πρέπει να πιστώ ή άγαπάται άκόμη, πρέπει να μη χάσθ την τελευταίαν έλ-πίδα της».

— Άλλά προχώρα, λοιπόν, εφώνασεν ό Κρατι-νός, διότι με πνίγει.

— Δεν ύπάρχει άλλος τρόπος, έξηκολούθησεν ή Λυκίσσα, εμήν να δημιοιργήσωμεν μία συνάν-τησιν μεταξύ των, χωρίς ούτε ό εις ούτε ό άλλος να τό γνωρίζουν. Άμα συναντηθώ, είμαι βεβαία ότι θά ραφθώ εις τας άγκάλας άλλήλων και θά πεισθώ άμοιβήσθ ότι, όπως τα πράγματα έφθα-σαν πλέον, δεν δύναται ό εις να ζήσθ χωρίς τόν άλλον.»

— Και ό Αντίνοος τί είπες;

— Τόν ήρώτησεν ή Λυκίσσα, άν θεωρή τόν έαυ-τόν του ίκανόν να φέρη εις πέρας το σχέδιόν της; ό δέ νέος άπήντησε: «Θά έπιτελέσθ την βοήθειάν των Θεών και μ' άγωνισθ να τό κατορθώσω».

— Έπειτα έχωρήσθ; ήρώτησεν ό Κρατίνος.

— Τι σ' ένδιαφέρει πλέον ή συνέχισις; Έκείνο, τό όποτον πρέπει να μάθθ, εις άλλο.

— Έκείνο, τό όποτον θέλω να μάθθ, εις που έβρίσκει εις όλα αυτά την ένοχλήν της Αύγης;

— Βλέπει λοιπόν, άθως Κρατίνέ μου, ότι είσαι προωρισμένος να πείσθ εις την πατρίδα;

— Αλλά προσέχθ να έννοήσθ.

— Άλλ' εις προανέξ. Η Λυκίσσα είχε κα-ταρτίσει ένέχγους το σχέδιον της με την Αύγην, δεν ήθελε μόνον να τό άνακοινώσθ εις τόν Αντί-νοον, άλλα προσεπλάσθ να χρησιμοποίηση τούτου, ως τό καταλλήλότερον όργανον.

— Άλλά διατί να μη πιστεύω, ό άτίμα, ότι ή Λυκίσσα όφειλε ειλικρινώς και ότι εζήτησθ να έπιτύχθ αυτό, διά να σώσθ πραγματικώς την κό-ρην της;

— Αιότι, άν ήρόνησθ να έμεινής εις την συ-χήν της γυναικός, θά έβλεπας ότι δεν εις δόλοκα πλάνα διά μίαν μητέρα να θεαπέσθ την έρω-τεμένην κόρην της.

— Εύκολον εις να τό λέγθ σ'.

— Κρατίνε, είμαι υπέρηφανος διά την τέχνην μου και δύναμαι να κρυφώ ότι γνωρίζω τόν έρω-τα ύπ' έλθε του τάς όψεας. Μη φαντασθ λοι-πόν ποτε ότι θ' άπατήθ ήμω εις την έκτίμησιν μιας γυναικός. Αυτό, τό όποτον σοι λέγω, εις ή αλή-θεια. Αν ή Λυκίσσα ήθελεν, ή Αύγη έπαραπέτα-αίςτος.

— Θά μ' εύχαρίστης, άν μ' έπαθε.

— Α γυναικός έχον μερικά δύναμεις ίσχυι-ρας, τάς όποιας έ άνήρ ές υπερόχιας δεν προσέ-χει, ή αν τάς προσέχ, τάς περιφρονεί. Ένεκα τού-του άφινει έκούσιως εις την γυναικα μερικά μυ-στικά, τά όποια δι' αυτήν εις παύσιμα. Μία έν- τών δύναμειν τούτων της γυναικός, τάς όποιας άνωσας, εις και αυτή ήμω παρσούρη την καρδίαν άλλης γυναικός όπως αυτή θέλη.

— Μά την αλήθειαν, Λαίς, νομίζω ότι την σιγ-μήν αυτήν λέγεις φράσις άνοήσιας.

— Η Λαίς έβέλασε.

— Ησθε και αυτός ν' άλλότις όμιλίαν, άλλα ποία πλέον δύναμις εις τόν κόσμο ήτο ίσχυή ν' άπο-σπάσθ την ψυχήν του από της Αύγης;

— Είς προτιμότερον ν' άλλότις όμιλίαν. Αν ή Κορινθία έχη άδικον, θά φανή έντός όλίγου.

Ο Κρατίνος έσώπησεν.

— Ησθε και αυτός ν' άλλότις όμιλίαν, άλλα ποία πλέον δύναμις εις τόν κόσμο ήτο ίσχυή ν' άπο-σπάσθ την ψυχήν του από της Αύγης;

— Είς προτιμότερον ν' άλλότις όμιλίαν. Αν ή Κορινθία έχη άδικον, θά φανή έντός όλίγου.

Ο Κρατίνος έσώπησεν.

— Ησθε και αυτός ν' άλλότις όμιλίαν, άλλα ποία πλέον δύναμις εις τόν κόσμο ήτο ίσχυή ν' άπο-σπάσθ την ψυχήν του από της Αύγης;

— Είς προτιμότερον ν' άλλότις όμιλίαν. Αν ή Κορινθία έχη άδικον, θά φανή έντός όλίγου.

Ο Κρατίνος έσώπησεν.

— Ησθε και αυτός ν' άλλότις όμιλίαν, άλλα ποία πλέον δύναμις εις τόν κόσμο ήτο ίσχυή ν' άπο-σπάσθ την ψυχήν του από της Αύγης;

— Είς προτιμότερον ν' άλλότις όμιλίαν. Αν ή Κορινθία έχη άδικον, θά φανή έντός όλίγου.

Ο Κρατίνος έσώπησεν.

— Ησθε και αυτός ν' άλλότις όμιλίαν, άλλα ποία πλέον δύναμις εις τόν κόσμο ήτο ίσχυή ν' άπο-σπάσθ την ψυχήν του από της Αύγης;

— Είς προτιμότερον ν' άλλότις όμιλίαν. Αν ή Κορινθία έχη άδικον, θά φανή έντός όλίγου.

Ο Κρατίνος έσώπησεν.

— Ησθε και αυτός ν' άλλότις όμιλίαν, άλλα ποία πλέον δύναμις εις τόν κόσμο ήτο ίσχυή ν' άπο-σπάσθ την ψυχήν του από της Αύγης;

— Είς προτιμότερον ν' άλλότις ό

Είς μικράν απόστασιν κήρυκες ἀπήγγελλον πρὸς τὰ πλήθη τὰς συνθήκας τῶν πόλεων, τὰς νεωστὶ συναρπάσας.

Τούτῳ ἐγγίνετο εἰς τοὺς Ὀλυμπιακοὺς Ἀγῶνας, ὅπως λαμβάνουν οἱ Πανελλήνιοι γνῶσιν τῆς πολιτικῆς θέσεως τῶν διαφόρων πόλεων κατὰ τὴν διαρρέουσαν τετραετίαν. Ἀνεπλήρου δὲ ἡ τοιαύτη ἀπαγγελία τῶν συνθηκῶν, τὰ σημερινὰ μέσα τῆς δημοσιεύσεως, ἐκ τῶν ὁποίων οὐδὲν ὑπῆρχε τότε.

Ὅτε εἰς τοὺς κήρυκας ἠδυνήθη ὁ Κρατίνος νὰ εὐρὴ ἐνδιαφέρων καὶ παρέσυρε τὸν Ἰππόλυτον μακρὰν αὐτῶν.

Εὐρέσθησαν ἐν μέσῳ τῶν πρατηρίων, ἀτινα ἱδρύντο ἐπ' εὐκαίρῳ τῶν ἀγῶνων.

Ἦν ὁλον τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλλάδος εἶχαν συρρεύσει ἔμποροι, οἱ ὅποιοι ἐξέβησαν πρὸς πώλησιν τὰ προϊόντα ἐκάστης χώρας ἢ δεύματα αὐτῶν.

Οἱ πωληταὶ ἦσαν πολλοὶ, ἀλλὰ περισσότεροι βεβαίως οἱ ἀγορασταί, διότι ἕκαστος ἐπεφύλασσε τὴν ἐμπογὴν τῶν ἀγῶνων διὰ νὰ κέρη προμηθεύας ξένων προϊόντων, γινώσκων ὅτι ἐμελλε νὰ ἐκλέξῃ τὰ καλύτερα.

Τὰ πρατηρία, κατὰ τοὺς ἀγῶνας, ἀνεπλήρου τὰς σημερινὰς ἐκθέσεις, ἐδεύονταν δὲ συγχρόνως τὴν ἀξίαν καὶ τὸν πλοῦτον τῆς παραγωγῆς τῶν ἀγορῶν χωρὶν, ὡς καὶ τὴν πρὸς τὴν βιομηχανίαν καὶ τῆς τέχνης.

Οἱ ἔμποροι ἀντήρων πολλὰκις πινακίδας, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐγράφετο ἡ χώρα τῆς προελεύσεως καὶ τὸ εἶδος τῶν ἐμπορευμάτων.

Ὁ Κρατίνος καὶ ὁ Κρατίνος περιήρχοντο τὰ μέρη ἐκείνα τῶν πρατηρίων, ἐπὶ τὰς ἐπεσε ἔφαρκα εἰς τὴν προσοχὴν τῶν ἡ ἐπιγραφῇ μίας πινακίδος, φέρουσα τὴν λέξιν: «Συρακοῦσαι».

Ὁ Κρατίνος ἐστάνθη.

— Εἰσι, Συρακοῦσαι; ἔρωτ' ἐκ τὸν πωλητὴν ὥρῳ ἐν ἐμπορευμάτων.

— Καὶ τὸ θεῶν τιμὴν μου, ἀπήντησεν οὗτος.

— Ποῖος ἀρνείται τὴν τιμὴν αὐτὴν εἰς τὸν συμπατριώτην τοῦ Δαμοξένου;

Ὁ Συρακοῦσις ἐταράχθη ἀπὸ τὴν ἀπρόσπτον ἐπιθεσὶν τοῦ Κρατίνου.

— Θὰ ἦτο εὐγενέστερον, εἶπε, νὰ μοῦ τὸ εἴλεες αὐτὸ μετὰ τοὺς ἀγῶνας.

— Ἀλλὰ γινώσκεις ὅτι ἡ εὐγένεια εἶνε τὸ κυριώτερον πρὸς τὸν Συρακοῦσιν. Μήπως τὴν ἔχεις μετὰ τῶν ἐμπορευμάτων σου;

— Δὲν πωλὼ πρᾶγμα, διὰ τὸ ὅποιον δυσκόλως θὰ εὐρίσκαι ἀγοραστής.

— Τότε δύνασαι νὰ μοῦ πωλήσῃς μίαν πληροφορίαν. Τί ἐνοεῖς λέγων, ὅτι ἐπρεπε νὰ σοῦ ἀναφέρω τὸ ὄνομα τοῦ Δαμοξένου μετὰ τοὺς ἀγῶνας;

— Τὴν πληροφορίαν αὐτὴν θὰ ἐπλήρωνα προθύμως διὰ νὰ τὴν γνωστοποιήσω εἰς ὅλους τοὺς ἐπισκέπτας τῆς Ὀλυμπίας.

— Ἐγὼ τὴν περιμένω θυρεῶν.

— Ἐννοῶ, ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ Δαμοξένου θὰ κλείσῃ πολλὰ στήματα διὰ τῆς νίκης του εἰς τὸ Στάδιον.

— Περιεργὸς ἀντίθεσις! Ὁ πατήρ τὰ ἦνοιξεν καὶ ὁ υἱὸς τὰ κλείει.

— Ἡ κακὴ μόνον τύχη ἔπαισε καὶ ὅχι ὁ Δαμοξένος.

— Πράγματι ἡ τύχη εἶνε πολὺ ἐπιτηδεῖα εἰς τὸ ἀγώνισμα τῆς πυγμῆς.

— Ἀλλὰ τίς δύναται ποτε νὰ φαντασθῇ ὅτι ὁ Δαμοξένος εἶνε ἐνοχὸς διὰ πρᾶξιν, ἡ ὁποία κατέστρεψε μὲν αὐτόν, ἔθωκε δὲ εἰς τὸν εὐτυχὴ του ἀντίπαλον δόξαν εὐθνήν.

— Ἔνε... λέγεις πολλὰ... Ἀλλ' ἐλησμένονα ὅτι συνομιλῶ μετὰ Συρακοῦσιν.

— Θὰ σὲ περιμένω μετὰ τοὺς ἀγῶνας.

— Τόσον ἔχεις λοιπὸν πεποιθῆσαι ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ Κρέονα θὰ ἡττηθῇ;

— Μὰ τοὺς Θεοὺς, δὲν πιστεῶν νὰ ὑπάρχῃ φρόνιμος ἀνθρωπος ἀμφιβάλλον περὶ αὐτοῦ.

— Τὸν γινώσκεις; ἠρώτησε μετὰ πείσμα ὁ Κρατίνος.

— Δὲν ἔλαβα αὐτὴν τὴν εὐχαρίστησιν, μολοντάς θὰ τὸ ἐπεθύμουν.

— Διὰ τί;

— Τὸν φαντάζομαι πρόσωπον πολὺ φαειρὸν, ἀπὸ τὰς παραμονὰς τοῦ μεγάλου του ἀγῶνος, διὰ τὸν ὅποιον θὰ συγκινήθῃ τὸ Πανελλήνιον, ὁ μακάριος Κρατίνος ἀσχολεῖται μετὰ τὸν ἔρωτά του.

— Ποῖον ἔρωτά του;

— Δὲν γινώσκεις, εἶπε γελῶν ὁ Συρακοῦσις, ὅτι ὁ κοῦφος αὐτὸς νεανίας ἀγαπᾷ τὴν κόρην τοῦ Δαμοξένου;

Ὁ Κρατίνος ἀνέκραξεν, ἀκούσας, ὅτι ὁ Συρακοῦσις ἔμπορος ἐγνώριζε τὸ μυστικὸν του.

— Ποῖος σοῦ εἶπεν αὐτὰς τὰς ἀνοήτους; τὸν ἡρώτησε.

— Δὲν ὑπάρχει ἕνας εἰς τὴν Ὀλυμπίαν ἀγῶνιν τὸν ἔρωτα τοῦ Κρατίνου πρὸς τὴν Αὐγὴν καὶ δὲν ὑπάρχει ἀνθρωπος, ὁ ὅποιος νὰ μὴ τὸν οἰκτεῖρη.

— Καὶ ἀν τούτῳ εἶνε ἀληθές, τί ἐνδιαφέρει τοὺς ξένους ὁ ἔρωτα τοῦ Κρατίνου;

— Οἱ μὲν φίλοι του θλίβονται, διότι ἐξ' αἰτίας τῆς ἐλαφρότητός του θὰ χάσῃ τὴν νίκην ἐν τῷ Σταδίῳ, οἱ δὲ ἐναντίοι ἀγῶνιστὰς διὰ τὸν ἴδιον λόγον.

— Ἐχουν λοιπὸν βεβαίαν τὴν ἡττάν του;

— Ποῖος ἀνθρωπος φρόνιμος δὲν τὴν περιμένει;

— Ἡ χερὰ σου, Συρακοῦσις, θὰ διαρκέσῃ ὀλίγον ἀκόμη.

— Θὰ σὲ περιμένω νὰ ἐμυλίσωμεν μετὰ τοὺς ἀγῶνας.

Ὁ Ἰππόλυτος ἐπενέθη καὶ ἀπαμύκρυνε τὸν Κρατίνον.

— Βλέπεις, τοῦ εἶπεν, ὅτι διὰ τοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς εἶσαι ἀπὸ τούδε καταστραμμένος.

Ὁ Κρατίνος δὲν εὐρίσκει πλέον φράσεις ἀπολογίας.

Ὁ δὲ Συρακοῦσιν ἔμπορος τὸν εἶχε καταπλήξει, διότι τοῦ ἀπέδειξεν ὅτι τὸ μυστικὸν του ἦτο παγκοινὸς γνωστὸν, καὶ τοῦ ἐστόλισε τοῦτο πολύ.

Ἦν ὁ δὲ Κρατίνος ἐντροπὴν ἀντικρίων τὰ πλήθη.

Ὅλοι ἐκείνοι οἱ ἀνθρώποι ἐγινώσκουν τὸ σφάλμα του καὶ οἱλοι βεβαίως ἠδυνάοντο φρικτὴν δι' αὐτό.

Τὰ βλέμματα τῶν διασπῶν τὸν ἐτάρασαν τῶρα καὶ τοῦ ἔφεραν τὸ ἐρύθημα εἰς τὸ πρόσωπον.

— Ἄς φύγωμεν μακρὰν τοῦ πλήθους, εἶπε πρὸς τὸν Ἰππόλυτον.

— Ἄς φύγωμεν μακρὰν τοῦ πλήθους, εἶπε πρὸς τὸν Ἰππόλυτον.

— Ἄς φύγωμεν μακρὰν τοῦ πλήθους, εἶπε πρὸς τὸν Ἰππόλυτον.

— Ἄς φύγωμεν μακρὰν τοῦ πλήθους, εἶπε πρὸς τὸν Ἰππόλυτον.

— Ἄς φύγωμεν μακρὰν τοῦ πλήθους, εἶπε πρὸς τὸν Ἰππόλυτον.

— Ἄς φύγωμεν μακρὰν τοῦ πλήθους, εἶπε πρὸς τὸν Ἰππόλυτον.

— Ἄς φύγωμεν μακρὰν τοῦ πλήθους, εἶπε πρὸς τὸν Ἰππόλυτον.

— Ἄς φύγωμεν μακρὰν τοῦ πλήθους, εἶπε πρὸς τὸν Ἰππόλυτον.

— Ἄς φύγωμεν μακρὰν τοῦ πλήθους, εἶπε πρὸς τὸν Ἰππόλυτον.

— Ἄς φύγωμεν μακρὰν τοῦ πλήθους, εἶπε πρὸς τὸν Ἰππόλυτον.

— Ἄς φύγωμεν μακρὰν τοῦ πλήθους, εἶπε πρὸς τὸν Ἰππόλυτον.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ 31 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1908

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ	31 Οκτωβρίου 1908	30 Σεπτεμβρίου 1908
Ταμείον	3,422,701.84	3,044,034.12
Εξωτερικοί λογισμοί	1,814,659.—	1,224,887.—
Εντοκοί	41,438,119.51	41,602,986.02
Δάνειον πρὸς τὴν Ἑλλά. Κυβέρ. ἐπ' ἀναγκ. κυκλ. τρ. γραμματίων	2,026,997.83	2,026,997.83
Δάνειον πρὸς τὴν Ἑλλά. Κυβέρ. ἐπ' ἀναγκ. κυκλ. τρ. γραμματίων	62,778,575.42	62,778,575.42
Ὁμολογία Ἑθν. δανείων	10,500,000.—	10,500,000.—
Εντοκοί	58,350,078.10	58,322,311.75
Εντοκοί	5,822,904.77	2,843,000.—
Καυτοεργασίαι	24,313,845.04	23,594,652.07
Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λογαριασμοὶ ἐπ' ἀναγκ. χρηματογράφων	3,190,757.46	3,214,854.46
Δάνεια ἐπ' ἀναγκ. χρηματογράφων	18,826,578.34	18,120,499.97
Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λογαριασμοὶ ἐπ' ἀναγκ. χρηματογράφων	7,498,272.64	5,345,898.73
Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λογαριασμοὶ ἐπ' ἀναγκ. χρηματογράφων	70,046,060.94	71,816,909.73
Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λογαριασμοὶ ἐπ' ἀναγκ. χρηματογράφων	44,209,664.43	44,137,991.29
Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λογαριασμοὶ ἐπ' ἀναγκ. χρηματογράφων	12,306,518.02	13,434,516.45
Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λογαριασμοὶ ἐπ' ἀναγκ. χρηματογράφων	5,588,646.56	5,630,589.66
Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λογαριασμοὶ ἐπ' ἀναγκ. χρηματογράφων	4,807,918.20	4,807,948.20
Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λογαριασμοὶ ἐπ' ἀναγκ. χρηματογράφων	1,250,000.—	1,250,000.—
Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λογαριασμοὶ ἐπ' ἀναγκ. χρηματογράφων	786,498.—	786,498.—
Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λογαριασμοὶ ἐπ' ἀναγκ. χρηματογράφων	8,841,021.28	8,842,614.79
Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λογαριασμοὶ ἐπ' ἀναγκ. χρηματογράφων	3,094,080.51	3,070,840.57
Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λογαριασμοὶ ἐπ' ἀναγκ. χρηματογράφων	1,571,037.97	1,560,542.92
Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λογαριασμοὶ ἐπ' ἀναγκ. χρηματογράφων	2,540,026.52	3,112,951.20
Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λογαριασμοὶ ἐπ' ἀναγκ. χρηματογράφων	387,852.46	1,715,315.60
Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λογαριασμοὶ ἐπ' ἀναγκ. χρηματογράφων	1,218,560.—	1,218,560.—
Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λογαριασμοὶ ἐπ' ἀναγκ. χρηματογράφων	720,000.—	720,000.—
Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λογαριασμοὶ ἐπ' ἀναγκ. χρηματογράφων	150,000.—	150,000.—
Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λογαριασμοὶ ἐπ' ἀναγκ. χρηματογράφων	606,507.04	562,585.15
Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λογαριασμοὶ ἐπ' ἀναγκ. χρηματογράφων	398,244,646.38	396,630,370.93

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Μετοχικὸν κεφάλαιον	20,000,000.—	20,000,000.—
Ἀποθεματικὸν κεφάλαιον	13,500,000.—	13,500,000.—
Τραπεζικὰ γραμματῖα ἐν κυκλοφορίᾳ	119,578,492.90	123,380,460.62
1. διὰ λογαριασμὸν τῆς Κυβερνήσεως	10,500,000.—	10,500,000.—
2. διὰ τῆς τραπεζῆς	4,840,501.06	5,415,069.67
Κερατικὰ γραμματῖα διδραχμὰ καὶ μονόδραχμα	12,264,081.14	11,813,138.45
Καταθέσεις ἀντὶ τόκου εἰς μεταλλικὸν	1,173,945.52	1,992,249.64
Καταθέσεις ἀντὶ τόκου εἰς τραπεζικὰ γραμματῖα	240,860.—	294,220.—
Ἐπιταγὰι πληρωτέαι	3,874,934.33	2,795,054.96
Μερίσματα πληρωτέα	548,206.01	598,894.70
Διεύνης Οἶκ. Ἐπιτροπεία (λ)πρὸς καταθέσεων ἐκ δημοσίων	285,704.20	391,007.35
ὑπεγ. προσδόντων	195,627.12	659,954.97
Ἐπιτροπεία Ἑθνικῶν δανείων εἰς χρυσόν	19,791.43	19,791.43
Ἐπιτροπεία Ἑθνικῶν δανείων εἰς τραπεζικὰ γραμματῖα	2,026,997.83	2,026,997.83
Ἐπιτροπεία Ἑθνικῶν δανείων εἰς χρυσόν	9,448.21	36,933.21
Ἐπιτροπεία Ἑθνικῶν δανείων εἰς τραπεζικὰ γραμματῖα	125,850,685.38	122,118,933.40
Ἐπιτροπεία Ἑθνικῶν δανείων εἰς χρυσόν	41,871,390.—	41,871,390.—
Ἐπιτροπεία Ἑθνικῶν δανείων εἰς τραπεζικὰ γραμματῖα	20,472,800.—	20,472,800.—
Ἐπιτροπεία Ἑθνικῶν δανείων εἰς χρυσόν	1,218,568.—	1,372,298.—
Ἐπιτροπεία Ἑθνικῶν δανείων εἰς τραπεζικὰ γραμματῖα	162,977.50	173,625.—
Ἐπιτροπεία Ἑθνικῶν δανείων εἰς χρυσόν	11,546,813.45	11,405,891.88
Ἐπιτροπεία Ἑθνικῶν δανείων εἰς τραπεζικὰ γραμματῖα	8,562,802.30	5,791,659.82
Διάρροια	398,244,646.38	396,630,370.93

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Νοεμβρίου 1908

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Λογιστηρίου
Π. Α. ΚΟΥΤΣΑΛΕΣΗΣ

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Ἡ Σάρρα Μπερνάρ, ἡ παλαιὰ θεατρικὴ δόξα, ἐδόκει εἰς τὸ Βασιλικὸν τὰς προαγγελθείσας τρεῖς παραστάσεις τῆς μετὰ τὴν «Tosca» τοὺς «Bouffons» καὶ τὸν «Aiglon».

Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι ἡ τελευταία αὕτη ζουτρεε τῆς τραγῳδοῦ δὲν ἐκίνησεν, ὡς ἄλλοτε, τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κοινού.

Τὸ συμπέρασμα ἐκ τῶν παραστάσεων τούτων εἶναι, ὅτι ἡ διάσημος ἡθοποιὸς ἔχει τὸ ἐλάττωμα νὰ ὑποδίδται ἀκόμη τὴν παλαιὰν Σάρραν, περιφρονῶσα τοὺς ἀπαραβίτους φυσικοὺς νόμους, ἴσως δὲ καὶ εἰς πείσμα τῆς κριτικῆς, ἡ ὁποία τὴν ὑποδέχεται ὅχι μετὰ πολλὴν δέσμη, κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ὅπου καὶ ἀν ἐμφανισθῇ.

Εἰς τὸ Δημοτικὸν ἀρχίζει κατ' αὐτὰς ὁ Γαλλικὸς θίασος Gardet μετὰ ἐργολαβίαν Γκασούρη.

Θὰ δώσῃ ἐκ τῶν πρώτων Coup de jarnac (Μοριανέττα), La dame de chez Maxim's, Vingt jours à l'ombre (20 μέρες στὸ φέσκο), Vous n'avez rien à déclarer (ὁ τελωνοφύλας), ἔργα τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν τελευταίαν θερινὴν περιοδὸν ἐσημείωσαν τὰς μεγαλειότητας ἐπιτυχίας τῶν θεάτρων Πανελληνίου, Συντάγματος καὶ Νέας Σμύρνης.

Ἐν τῷ θιάσῳ Gardet πρωταγωνιστοῦν οἱ κ.κ. Darville καὶ Mous καὶ ἄλλοι καλοὶ ἡθοποιοὶ διαφόρων παρισινῶν θεάτρων. Τὸ δραματολόγιον κατηγετίσθη ἐπ' αὐτοῦ τοῦ κ. Γκασούρη, ὁ ὁποῖος ὑπόκειται ὅτι θὰ ἐκνοποιοῖται διὰς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ κοινού.

Τὸ Πανελλήνιον τὴν προαγγελθεύσαν Παρὰ-σκηνὴν ἐπανάλαβε τὴν Πρωτίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπιτυχύνει ὁ θίασος καὶ ἰδίᾳ ἡ νεαρὰ ἡθοποιὸς Μ. Φιλίππιδου. Τὸ Σάββατον ὁσαύτως. — Τὴν Κυριακὴν ἀπογευματινὴν μετὰ τὴν Νυκτερίδα καὶ ἐσπερινὴν μετὰ τὴν Νυφίταν. Τὴν δευτέραν αὐτὴν ἡ Νυκτερίδα. Τὴν Τρίτην αἱ κομωδία «Βουβού-ρος» καὶ «Συνταγὴ γιὰ τὴν πεδρεξ» Τὴν Τετάρτην καὶ Πέμπτην αὐτὴν ἡ Νυκτερίδα.

Τὸ χροῖον ἐπέταξε τὴ γῆ τὴν αἰματοβαμμένην, καὶ εἶπε πρὸς ἀφρόνιστον βοσκὸν τὰ κατάσπρα κο- [αἰδία, καὶ στὸ ἀγνὸν ἡλιόθερμα φλογεῖα ἐσοτεμμένην ἀσπαστονόμαρτον ἡχοῖς ἀντιλαλεῖ τὰ βοᾶντα,

κοιμῆται τώρα ἡ χιολοὶ τῆς μάχης ξεχαρμένη... Μὰ μὲν ὅτ' ὁ λόγος, ποῦ ἐκφυγὴ καὶ λείπειται τοῦ ὁ- [λῆθους, ἡ νύχτα κάποτε ἡ γλυκεῖα νύκτις ἐροισμένη νύχτα ὅλην ἕνα σπαθὶ στὸ χεῖρ ἐνὸς σκελετοῦ.

Παῖλος Νεβράνος

ΑΠΟ ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Αἰνᾷ, βροχολιγνᾷ ὁ πλάτανος τὴν ὁρᾷα αὐν νὰ χαρίζεται πρὸς τ' ἀνθίσμενα ἐπάνω κλώνια του κοινά καὶ χαμογέλαει.

Βροχολιγνᾷ καὶ τὴν βλέπει ὁ πλάτανος. Χαθῆκεν ποταμὶ τὰ μαλλιά της, καὶ τ' ἀγρόκι, τρέχοντις χαρούμενο, παίρνει ἀπὸ τὰ χεῖρ τὰ φίλᾳ της.

Αἰνᾷ, βροχολιγνᾷ ὁ πλάτανος. Τὰ φύλλα τῆς χειροκροτοῦν, καὶ ἐνὸς πλά γῆος ἀνθίσουν καὶ δα τ' ὁ πλάτανος τῆς γελῶντα,

Κοιμμένο μέσα τ' ἐν χαμόγελα ἀνοικταί τ' ὁρᾷα τ' ἀγρόκι. Μὴν τῆς χαμογέλας, λυγροῦτα. Ὡ, τὴ σκεπτικὴ τῆς κόρης!

Πρὸς αἰσῶν (Κρήτης) Μ. Γ. Αναστασίου

Ο ΚΡΙΝΟΣ

Κρίνος, ἐλπίδα κα

ΑΠΟΨΙΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΠΑΤΡΩΝΕΑΠΟ ΤΟΥ ΛΙΜΕΝΟΣ
(Εστάλη υπό του κ. Μ. Γαλαπούλου ἐκ Πατρῶν)

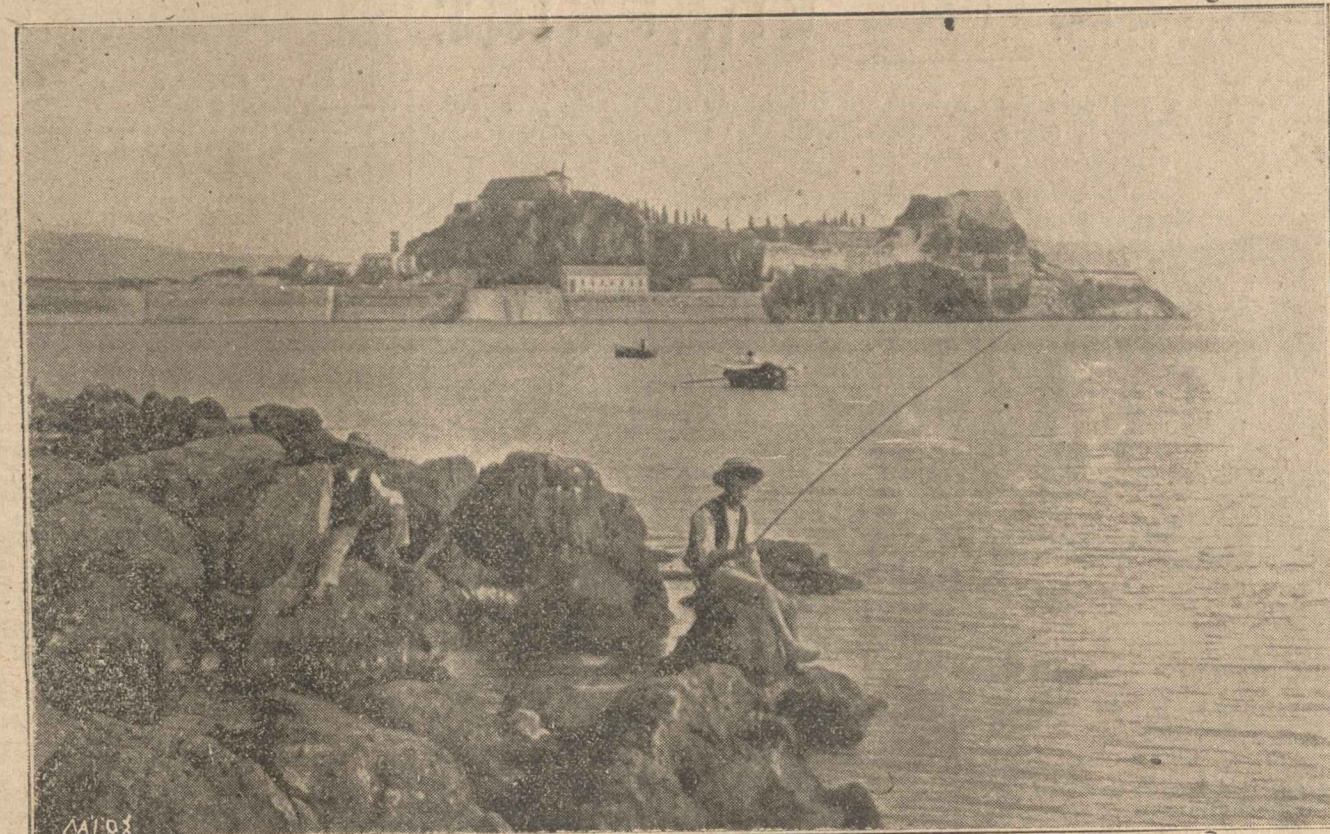
ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΝ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΟΝΗ ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ
ἀπέχουσα ὥραν περίπου τοῦ Κρουσόβου, ἐντὸς δασώδους λόφου.

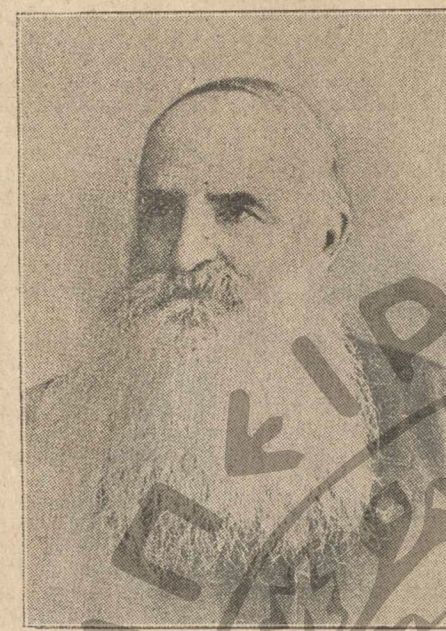
Η Δ^ΙΣ ΠΙΤΣΑ ΣΑΒΒΑ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ
(Ἴδε σελ 16. Εστάλη υπό του φωτογρ. κ. Α. Παγώνη)

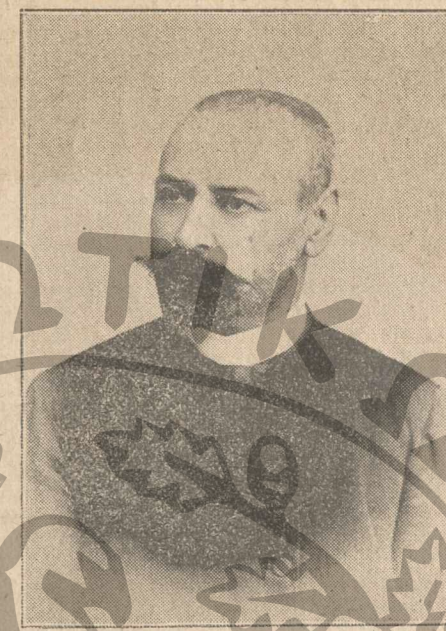
ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΕΡΚΥΡΑΝ.—Ἀποψις τοῦ Φρουρίου ἐξ ἐνὸς ἀνεμομύλου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ.—Ἀθιγγανίδες.

ΚΩΝΣΤ. Σ. ΚΟΝΤΟΣ
Καθηγητὴς τοῦ Ἑθν. Πανεπιστημίου, εἰς τοὺς ὁποίους ἀνάτεθ' ἡ ἐποπτεία τῆς συντάξεως τοῦ μεγάλου Ἑλληνικοῦ Λεξικοῦ.—(Ἴδε σελ. 4).

ΓΕΩΡΓ. ΧΑΤΖΙΔΑΚΙΣ

ΤΟ ΑΙΤΡΑΙΚΟΝ.—Δυτικὴ ἀποψις.

(Εστάλη υπό του κ. Γ. Ι. Σώκου)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

Η ΖΩΗ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

Δημοσιεύονται αϊ ανταποκρίσεις, αϊ φθάνουσαι ένωρίτερον και αϊ περιέχουσαι ολιγώτερος στίχους. Αϊ άφορώσαι πρόσωπα δημοσιεύονται επί πληρωμή, προς 30 λεπτά κατ' αίχον.

ΠΥΡΓΟΣ.—Ο ύπό του ένταύθα κακουργιοδίκειου καταδικασθείς εις τήν εσχάτην των ποινών Κ. Ζήκος ή Ρουμελιώτης εθρίσκειται ήδη εις τό κρατητήριον της άστυνομίας γελών και διηγούμενος εις τους άλλους συγκαταυμένους τον φόνον του δυστυχούς στασιάρχου. Ουδέν των κακουργημάτων συναυσιόναται, αλλά πάντοτε εινε χαρίεις και κτηνωδίας πλήρης, αναμένων τήν ευχάριστον, κατ' αυτόν, ώραν της καταπονήσεώς του. Κατ' αυτές θέλει μεταφερθή εις Ριον.

— Άνεχώρησαν έντεθεν μεταβαίνων εις Άγρίνιον χάριν έμπορικόν υποθέσων του ε. κ. Πάνος Καραδόσλη υιός του παρ' ήμιν έμποροτραπέζιτου κ. Β. Καραδόσλη.

— Ο έφημερχών πάρεδρος κ. Τ. Χρονόπουλος μετ' ακαταπονήτου ζήλου ένήργησεν εξέλεξεν επί της διαχειρίσεως του δημοτικού εισπρακτορος Δετρίων κ. Λεονίδου Μερκούρη. Άκρα και πλήρης έννημέρητος παρατηρήθη εν τή διαχειρίσει του.

— Ο ύπουργός των Οικονομικών κ. Γούναρης διέταξε τών διευνύντων τό τελωνειον Κυλλήνης κ. Δ. Μουσακίαν νά μεταβή εις Κατάκωλον και αναλάβη υπηρεσίαν εις τό αυτός Ταμείον.

Θωμάς Βαρθολομαίος
— Τό ζήτημα των δημοτικών συμβουλίων του δήμου μας παρ'αμένει έκκεντρες. Έπιβόρμεν ό έφημερχών πάρεδρος κ. Χρονόπουλος ότι ταχέως θα συμβείσκη τά διακαίμενα μέρη προς τό καλόν του τόπου. Μουσικήν ό Πύργος έπαυσε νά έχη πρό πολλού, διότι ουδέμία φροντίς έλήφθη ούτε παρά τών άρμόδιων, ούτε παρά της νεολαίας μας.

— Αφίχθη εν Τριπόλει ό συμπολίτης μας κ. Γ. Σ. Διάδοχος δικαστήρ.

Ροδόλφος ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ.—Αθρόοι έπανακάμπουν εξ Άμερικης οι άφισταντες τήν προσφίλην των Πατρίδα προς εθρυναι καλλιτέρας τήχης.—Μεγάλη χρημικτική κρίσις παρατηρείται εις τό έμπόριον ένεκα της χαλαρότητος των τιμών της σταφίδος και του οίνου και της μεγάλης έλλείψεως έλαιου.

Εύαγγ. Γ. Μηλιαρέσης
— Αφίκετο ελληνικός θίασος, όστις θα παραμείνη επί τινι καιρόν διδων διαφόρους παραστάσεις.
— Τινός της έδδομάδος και έν τή Κακουργιοδικήν γενήσκη ή δική του Γ. Λοβέρδου, μαθητού του έν Αλκυονίδη Γυμνασίω, όστις έφάνευσ τον συμπαθήτην του Φαραντήρον εις τινι θέσιν έκτός της πόλεως, όπου είχαν μεταβή προς μονομαχίαν. Τό γεγονός τούτο εινε πρωτοφανές εις τά δικαστικά και κοινωνικά χρονικά της νήσου.

— Εις τήν έσπερίδα, ήτις έδωθη τό παρελθόν Σάββατον (εσρ. Άρχαγγέλιον) παρά της ερίτιμου κ. Φραγκοπούλου διεκρίθησαν διά τό ραδινόν του σώματος αϊ Δεσποινίδες Βλάχου, Μπεζίκη, Λοβέρδου, Φραγκοπούλου και άλλαι.

Viola odorata
— Δέν έβρύθη κοινωνικόν άρτοποιεον. Ο κ. Δήμαρχος προσπαθεί νά ιερώση τούτοον, έν και τούτο ασφαλώς δεν εινε δυνατόν νά εδοκιμήσκη.

— Ο κ. Φ. Πανας δέν έθωσε ούδ διαλέξει, ως έγράφη, αλλά μόνον μίαν τήν δεύτεραν έματαιώσων ή αντιπαρική του κ. Δημάρχου.

— Ο κ. Δεσποινής της άστυνομίας ως και ό υποδιευθυντής εινε αξίει παντός έπαίνου διά τήν ένεργητικότητα τά των και τήν αυστηράν επίβλεψήν, επί της αγοράς εξακούδου μετά πολλού ζήλου.

Ανταποκριτής
— Κατά τήν Κυριακήν έπεψήσαντο διάλεγειν έν τή αίθυσή του συλλόγου των «Τριών Ιεραρχών» ό πάρεδρος ούτω παν. άρχιμ. και ιεροκλήρ κ. Πολύκαρπος Ζάχος παρ' των σχέσεων Έκκλησίας και πολιτείας όσον άφορζ τόν διερισμόν των φιλών και νεοκόνων. Απέβειζε δέ ος ειός ότι τό δικαίωμα τούτο έχει ή Έκκλησία και μόνη. Κατά τήν διάλεξιν παρέστη ή έκλεκτοτέρα κοινωνία της πόλεως μας και άρκετοι κληρικοί, διά τό ένδιαφέρον του ζήτηματος.

— Κατά τήν έντεθεν διελούσιν του ό υφηγητής της Χριστιανικής άρχαιογίας κ. Γεώρ. Λαμπάκης παρεκάλεσε τόν κ. Άλέξ. Άθανασάκη, ού δαπάναις έγείρεται τό Άθανασάκειον Μουσείον, όπως μίαν αίσουσαν χρησιμοποίηση εις βελιούθηκην, εις ήν νά περιουληγώσκη τά έν τή Δημαρχία Παγασών και έν τινι αυτής γωνία έρριμμένα πολύτιμα βιβλία τά τή Δημόφ διορθήντα παρά του άειζιμου Ζωσιμά Έσφιγμένιου και άτινα νά χρησιμεύσων ως πυρήν της δημοτικής βιβλιοθήκης.

Σεν. Αΐσνης, ιεροδιδάσκων
ΓΥΘΕΙΟΝ.—Ο Έπιθεωρητής της Μέσης Έκπαίδευσως κ. Ν. Έξαρχόπουλος συνεκάλεσε τήν

παρελθούσαν Κυριακήν έν ταις αίθουσας του Γυμνασίου μας τους Σχολάρχας και Έλληνοδιδασκάλους των Έπαρχιών Γούθιου και Ούτιλλου προς συζήτησιν τοπικού συνεδρίου, ού σκοπός ήν ή ανταλλαγή γνώμων περί του καταλληλοτέρου τρόπου της διδασκαλίας έκάστου μαθήματος. Ο κ. Έπιθεωρητής άνεχώρησεν εις Σπάρτην.

Γεώργ. Μπελιτοσκός
ΚΑΛΑΜΑΙ.—Τό πτωχόν μας Γυμναστήριον έλλείπει χρημάτων μένει τελείως άχρησιμοποίητον και δέν έκπληρω τό προοριζόν του προς βλάβην της νεολαίας μας.

Νικόλ. Π. Ταττοπούλος.
— Η πόλις μας έχει μεταβληθή εις Μόντε-Κάρλο έκ της εξαπαλώσεως χαρτοπαίξις. Δέν λαμβάνει κάποιαν πρόνοιαν ή Άστυνομία; **Τοίν-Τσών.**

ΣΗΡΟΧΩΡΙΟΝ.—Αΐος συγγραφέριον εινε ό ένταύθα προϊστάμενος του τηλεγραφείου και ταχυδρομείου κ. Δημήτρ. Αποστόλου, όστις κυριολεκτικώς έχει καταπονήσει τήν κοινωνίαν μας, παρέχων αυτή πλάσαν δυνατόν εύκολαν, μή αντιβαίνουσαν έννοσίται εις τά της υπηρεσίας του.

Εύαγγ. Σ. Κασιμάς
ΣΥΡΟΣ.—Τό παρελθόν Σάββατον έδωθη έν τή θεάτρφ «Απόλλων» υπό της άρει συσταθείσης «Ορχήστρας Έρρατεισών» ή προαγγελθείσα συναυλία. Τό θεάτρον ήτο υπερπλήρες, ή δέ έκτέλεσις των τραγών έντέον μετά μεγάλης έπιτυχίας. Τό εισπραχθέν ποσόν διατεθήσκη υπέρ του νεοσυστάτου φιλανθρωπικού ιδρύματος «Άσυλον των Φρενοβλαδών». Διά της φιλάτης «Έλλάδος» συγχαίρομεν τόν τε διακερπή μουσικόν Στ. Βαλτασιώτην και τά λοιπά φιλότιμα μέλη της «Ορχήστρας».

— Τήν παρελθούσαν Τρίτην και Πέμπτην έν τή Νομαρχία παρατέθη τήν προς τιμήν των κυβερνητών της έν τή λιμένι μας ναυλοχούσης Μοίρας του Στόλου, Έπίσης ε. Σ. Έπίσκοπος (πρώην ιερέυς του Στόλου) παρέθηκε αύτοίς γεύμα έν τή Μητροπόλει. Τό δέ απόγευμα της Παρασκευής έν τή Λέσχη «Έλλάς» προσεφέρθη τήν εις έλους τους άξιοματικούς.

«Η Αύρα της Σύρου»
ΠΑΤΡΑΙ.—Δικασθείς έν τή ένταύθα Κακουργιοδικήφ ό δημοσιογράφος κ. Σακελλαρίου, έπί έξουδρίαι του πολιτεύου κ. Παπαγιαννοπούλου, ήθώθη.

— Έπανήρχισεν έκδιδομένη ή πρό έτους διακοπείσα εφημερίς ό «Νέος Αίών». Τή ευχόμεθα καλήν πρόσδοιν.

— Αφίχθησαν εξ Κρήτης τρεις Γάλλοι αξιωματικοί μετά των ακόλουθων των, μεταβαίνοντες εις τάςπατρίδας των επί άειας. Ερωτήντες παρά δημοσιογράφον άν θα έπιστρέψων πάλιν, απήντησαν αρνητικώς. Καί οι λοιποί στρατιώται, εινον, εινε έτοιμοι προς άναχώρησιν. **(Βοσποριτής).**

Κατά διαταγήν του νομάρχου κ. Παλαμά εκλήθησαν οι ιατροί της πόλεως μας, όπως εργαθοούν κατά της φοιματώσεως. Πρόκειται ν' άνεγερθή νοσοκομείον των Άνιάτων. Οι κάτοικοι εινε ένθουσιασμένοι διά τό μέτρα ταύτα.

— Νέα Έλληνική Άτριοπολις «Εμπειρίκων και Σας» καθιέρωθη ένταύθα έκ πλάς εις μεγάλας γραμμάς.

ΧΑΛΚΙΣ.—Αϊ έρρασίαι του Γυμναστηρίου εξακολουθεύ. Ηδη ήρχισαι και ή τοποθέτησις των οργάνων. Μέγιστον ζήλον και ένδιαφέρον έπείδειτο ό Γυμναστής μας κ. Γ. Δημητρώπουλος, όστις καθ' ήμέραν παρερισκόμενος όλοκλήρους ώρας γυμνάζει και έπιβλέπει τους άσκουμένους μαθητάς, οτινας άθροοι προστρέχουν.

— Όλα τά περί της Χαλκίδος όρη έκαλύφθησαν υπό χιόνος. Τό φύκος αϊφνίδιον και άνωπόφορον. Βροχαί άφθονοί.

— Παρατίσκηται τάς έν τή Άρκακίφ σπουδές της διωρίστης διδασκαλίας εις τό έν Μύτικα των Άμπελακίων σχολειον ή έσποινίς Μαρία Μαραγκούλη.

Νίκος Βλασσόπουλος
— Χιές έν τή καφενείφ της Παλirroίς ό συγγραφέας της Γαλάρφ κ. Περαιδάκης απήγγειλεν οράσιόντα και ένθουσιαστικώτατα ποιήματα. Τόν κ. Περαιδάχην παρουσίασαν εις τό άκροατήριον ό παρά τή Γυμνασίφ μας καθηγητής κ. Σ. Παρασκευάς. Τό κοινόν επανειλημμένως κατεχειροκρότησεν αυτόν.

Αντώνιος Δ. Κριέλλας
ΑΙΓΙΟΝ.—Μετά πάσης θρησκευτικής μεγαλοπρεπείας εορτάσθη προχθές έν τή φερώνμην ναι των Ταξιάρχων ή εορτή αυτών, όμιλησε δέ ό Σεβασμώτατος άρχιεπίσκοπος Χαρίτων Παναγόπουλος.

— Τά άτριοπολις εξακολουθεύον άκόμη την φέρων των σταφίδων.

Μυρολόγος Αύρα

ΙΩΑΝΝΙΝΑ.—Τήν παρελθούσαν Κυριακήν 2 Νοεμβρίου όμιλησεν εις τό Α' Έκπαιδευτικόν Παροναγωγείον ένόπιον των μελών του «Λαϊκού Προοδευτικού Συλλόγου», περί «Άρμονικής συμπράξεως της Χριστιανικής πίστεις και της Έλληνικής Πατρίδας» ό διακεκριμένος καθηγητής της Ξωμοιολογίας Σχολής κ. Κ. Άράκης, άντιτίθεα διά μακρών ότι Έκκλησία και Έλληνας εινε ούτω στενάς συνδεμένοι προς άλλήλα, ώστε αποτελούν έν όλον άρμονικόν και άναπόσπαστον.

— Ηλθε τέλος πάντων και εις τήν πόλιν μας και Έλληνικός θίασος, έν τή Όθωμανική του τοις έλαιτούργει πρό δύο περίπου μηνών. Μεταξύ των διδασκόμενων έργων αναγράφονται έκ των νεωτέρων: «Η Φωτεινή Σάντρη» του Σενοπούλου, ό «Γυός του Ισκιου», τό «Κόκκινο Πουκάμισο» του Σ. Μελά και άλλαι.

Α. Β. Βιδούρης
ΑΜΙΣΟΣ (Τουρκία).—Ο από τινος παραπηδημών έν ήμιν δημοσιολόγος κ. Σ. Τσαούζος έδωκεν έν τή αίθυσή του Τσινεμάτιον Νηπιαγωγείου τήν παρελθούσαν Κυριακήν διάλεξιν διαρκέσαν μίαν ώραν.

Ο συμπάθης ξένος, τιμών τήν Άμεινήν εμμένει άσκησάμενος έπιτυχώς τήν εικόνα του Έλληνισμού ως Κράτους και Έθνους, γνωρίζων δέ καλώς τάς ανάγκας του Έξω Έλληνισμού, έδωκε καταλλήλους συμβουλίας και άνέπτυξε τά έκ του νέου πολιτεύματος δυνάμενα νά προκύψων άγαθά.

Μιλτιάδης Χ. Τσεγκιόγλου
ΝΑΥΠΑΚΤΟΣ.—Τόν έπιτυχόντα εις τάς ειστηρίους εξετάσεις διά τό Σχολείον των Γπαρωματικών Λοχίων του Μηχανικού Βασιλ. Βαδρακούλην συγχαίρομεν έκκαρδίως.

Τ. Μ. Δ. Α. Α. Τ.
— Εις τόν έορτάσαντα πρό ήμερών τήν έπίτειον του ονόματός του Μιχαήλ Κουτοσιόγγην, ειχόμεθα έτη μαθουσίαις.

ΑΡΤΑ.—Τήν παρελθούσαν Παρασκευήν έντέον έπείσεδόν τι έν τή καταστήματι του Τουρκικού προέπειου, διότι ό γραμματικός αύτου έσχισε διαστήριον τι άσφαρμασμένον διά της σφαγίδος της ένταύθα Νομαρχίας. Ο νομαρχης μας όμως απέστειλε τηλεγράφημα προς τό άρμόδιον ύπουργείον ζητών συμβουλήν διά τά περαιτέρω.

— Εις τόν έορτάσαντα πρό ήμερών Άγγελον Πιστοργήν ευχόμεν έτη πολλά.

Κον. Σαράλης
ΥΔΡΑ.—Ο έν τή Β. Ναυστάθμην άναυχούς Ιστορικός κώδων ήτο τό μόνον λείψανον του 21 και έπρεπε νά τό σεβασθών, αφού και έντελώς άχρηστος δέν ήτο, ως ίσχυρίζονται τώρα δέν μένει ή ή μετασκευή του έυλίον σταυρού του Ναυάρχου Άνδρέα Μιαούλη εις κανόν Β. Ξυλουργείον.

Εις ύδατος.
— Έπανέκαμψεν εξ Άθηνών ό μεμορφωμένος νέος κ. Ιωάννης Κονταράς τελειόφοτος της Θεολογίας. Αφίκετο εξ Άθηνών ό λαοφιλής βουλευτής Τόρας κ. Άθανάσιος Μιαούλης.

Τό Χή
— Τό παρελθόν Σάββατον έκτέλεσθη έν τή Μηροπολιτική ναι τό έτήσιον άρχιερατικόν μνημόσυον υπέρ άναπαύσεως των ψυχών των θορητών και ευεργετών του τε Ναού και έθμου.

— Πρό ήμερών τό Δημοτικόν μας Συμβούλιον έψήφισε πίστωσιν δρχα, 2.000 περί συστάσεως ένταύθα Ναυτικής Σχολής.

Πάντα τά τραφέντα εις τάς εφημερίδας έναντιον των στοργαλίων δέν εινε άκριβή. Ο καιρός μετεβλήθη εις ψυχρότατον, τά δέ άπάντα βουά ειναι κακάκαια χιόνος.

Κονταντανίτης
ΚΕΡΚΥΡΑ.—Τήν 10 του μηνός, ώραν 2 π. μ. ή Έλληνική όμάς «Φοίνις» μετά της Άγγλικής έπαιξαν έν τή κάτφ πλατείς «Cricket». Η Άγγλική όμάς άπτεταίετο έκ των καλλιτέρων παικτών, οτινας ήσαν άξιοματικοί, έκέρθησε δέ τήν Έλληνικήν υπερτερήσασα κατά 43. Ητοι ή μέν Έλληνική έκαμε 80, ή δέ Άγγλική 128.

— Σήμερον κατέπλευσεν εις τόν λιμένα μας τό πολεμικόν άγγλικόν «S. M. S. Eurylaus» τό όποιον άναχωρεί τήν Τετάρτην.

Νικόλ. Κόλλας
ΛΕΒΑΔΕΙΑ.—Σκάνδαλον αλήθως καθήντησεν ή σύλληψις και ή άπόλυσις των δικηγόρων κ. κ. Α. Νάκου και Γεωργ. Σπυροπούλου και τά δημοσιεύθηται εις τάς καθημερινάς εφημερίδας. Δέν θεωρούμεν άσχετον, όπως και διά της φιλάτης «Έλλάδος» πρόσ διαλυθάνων της αληθείας ζήτησμεν, όπως διαταχθή άνωτερος δικαστικός λειτουργός της Θεμίδος και άφίχθη ένταύθα προς άνέργην ανακρίσεων.

— Καί ένταύθα άνάρπαστα γίνονται τά φύλλα του έδδομαδιαίου περιοδικού «Έλλάς», ήτις κατέστη ή δημοφιλέστερα εφημερίς των άναγνωστών και άναγνωστριάων της πόλεως Λεβαδείας, ως και των άναγνωστών των περίεθ όθμων της επαρχίας Λεβαδείας.

— Σήμερον άνεχώρησε διά τήν πόλιν των Τρικάλων της Θεσσαλίας ή διά πολλών προτερημάτων κακοσημνημένη έσποινίς και συνεργάτις της «Έλλάδος» Βούλα Ι. Κονιάλη. Της ευχόμεθα καλόν κατευθύν και καλήν επάνοδοιν.

Γ.
ΚΑΙΡΟΝ.—Κατόπιν άλλεπαλλήλων τηλεγραφημάτων άποσταλέντων έκ Κύπρου παρά Βουλευτών, Δημάρχων, Συλλόγων, Δεσχών και διαφόρων

Σωματείων, προς τήν Α. Μ. τόν Πατριάρχην Άλεξανδρείας, έκπληκρούντων ίνα σώση αυτούς από έμφολιον σφαγαριών άποστέλλον Άρχιερείς, απέστειλε σύμμερον τόν Πτριάρχη Μιχαήλ, και τόν Άξιώτης Χριστόφορον, ίνα μετά του έν Δευκωσίφ διατρίβοντος Άγ. Χαλεπίου άπαρτίσωσιν Έπισκοπικήν Σύνοδον προς κανονικήν λύσιν του συνταράσσοντος από έννάς έτών τήν Νήσον Άρχιεπισκοπικού ζήτηματος.

Χαρ. Σκανναβής
ΤΡΙΚΑΛΑ.—Ο κ. δήμαρχος καθ' έκάστην ήμέραν διατρέχει τάς οδούς προς περίβαλφιν των πλημυροπαθών. Η χιών περί τά 20 έκασοτά έχει καλύψει τήν πόλιν. Στρατιώται σκάπτουν προς διάβασιν των τυγών έδοιπόρον. **Τρικκαλινός.**

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ.—Άλγενοτάτην έντύπωσιν έκαμεν εις τήν παροικίαν Άλεξανδρείας ή αυτόδουλος πρέσβης της Α. Μ. του Πατριάρχου διά τήν άποστολήν των δύο Άρχιερατικών άντιπροσώπων τών Άλεξανδριανών θρόνων, του άγίου Αέθμηρ και του άγίου Πτολεμαίου, εις Κύπρον διά τήν έπίλυσιν του Άρχιεπισκοπικού ζήτηματος της Κύπρου άνευ της έγκρίσεως και των άλλων Έκκλησιών. Τό διάβημα τούτο της Α. Μ. κατακρίνεται παρά πάντων ως άντιβίον εις τά κανονισμένα.

Δοθί των Άγρίων
ΣΠΕΤΣΑΙ.—Έκσκευάζονταν αϊ έδοί της νήσου μας, αϊ άγρουσι, εις έσχολά μέρη, από της μιάς άκρας μέχρι της άλλης. Η «Έλλάς» γίνεται άνάστατος έκαστον Σάββατον περικοί μάλιστα δέν προφθάνουν νά αγοράσουν. **Μιχ. Σπ. Οικονόμου**

ΙΤΕΑ.—Από τινων ήμερών εξακολουθεί τάς έσπερινάς όμιλίας τον ένταύθα ό κ. Μ. Γαλακός ό συντάκτης της «Ανακλάσεως» ένόπιον των άκροατηρίων, δέ κατακρίεται και κατενοουσίεσι.

Καλλιτέος
ΛΕΥΚΑΣ.—Η έπαρχία μας διερχεται τήν μεγαλύτεραν οικονομικήν καχεσίαν, ένεκα της άξητησίας και ύποτιμήσεως του μοναχικού προνόμιου αυτής. Οι οίνεμποροι προσδίδαν άρχικός εις μικράς άγοράς οίνου, από τινος έπαυσαν, ένός μόνον αγοράντος εις τήν ευτελεστέραν των τιμών.

Π. Γράφας
ΒΥΛΙΑ (Μεγαρίδος).—Τό φύκος ένέσχυψε βαρύ έξανακχάνον τους κατοίκους νά φεύγουν τό ταχύτερον προς τήν Ψάαν, τό χειμερινόν άσυλόν των. Ός εις τούτου έρημία παρατηρείται, τό δ' έσπέρας ή έβδμήν ώρα εύρίσκει τους πάντας εις τάς άγκάλας του Μορφώ, έκτός άλλων οτινας διερχονται τάς ώρας των μετά της «Έλλάδος» ή όποια βαμνηδόν άποκτά συμπαθείς. Κονίγην έχομεν άφθονον.

ΔΙΑΣΚΑΛΟΣ έν υπηρεσίφ, με άρίστα συστάσεις, και κάτοχος της Λογιστικής και διπλογραφίας, θέχεται ούκίστορον, εις όν, έκτός της οικογενειακής περιποίησεως και της άστυρίας πατρικής επιβλέπον, θα παρέχη και μαθήματα Γαλλικής και Άγγλικής 3 ώρας καθ' έκάστην, ένאלλξ. Ητοι 1 ώρα διδασκαλίας και 2 ώρας συνομιλίας. Συντάσσεται ύκατέρας παρ' ήμιν. Πληροφορία εις τά Γραφεία μας.

Μία για δόναμα ένεργήθη, με τήν όποιαν ή Εθούσιφ άρχή ή γρήγορα πέκει νά λογαριασθή. Πώς άποσπεί νά μας τή, δια μία μέρα σου μετ' ός διαλογισμοίς σου ένα ζήτημα, παραδείγματος χάριν τό Κρητικόν, δέν θα ίδούμε νά φανή σόν όρίζοντα ό Ιακωνικός ούλος, με ένα άστροχον Ιάκωνα ναύαρχον, ό όποιος θα έβλήθη έν τήν κατάκτησιν του κόσμου!

Γουλιέλμος ό Β'

Ανταποκριτής
Μία για δόναμα ένεργήθη, με τήν όποιαν ή Εθούσιφ άρχή ή γρήγορα πέκει νά λογαριασθή. Πώς άποσπεί νά μας τή, δια μία μέρα σου μετ' ός διαλογισμοίς σου ένα ζήτημα, παραδείγματος χάριν τό Κρητικόν, δέν θα ίδούμε νά φανή σόν όρίζοντα ό Ιακωνικός ούλος, με ένα άστροχον Ιάκωνα ναύαρχον, ό όποιος θα έβλήθη έν τήν κατάκτησιν του κόσμου!

Γουλιέλμος ό Β'

Ανταποκριτής
Μία για δόναμα ένεργήθη, με τήν όποιαν ή Εθούσιφ άρχή ή γρήγορα πέκει νά λογαριασθή. Πώς άποσπεί νά μας τή, δια μία μέρα σου μετ' ός διαλογισμοίς σου ένα ζήτημα, παραδείγματος χάριν τό Κρητικόν, δέν θα ίδούμε νά φανή σόν όρίζοντα ό Ιακωνικός ούλος, με ένα άστροχον Ιάκωνα ναύαρχον, ό όποιος θα έβλήθη έν τήν κατάκτησιν του κόσμου!

Ανταποκριτής
Μία για δόναμα ένεργήθη, με τήν όποιαν ή Εθούσιφ άρχή ή γρήγορα πέκει νά λογαριασθή. Πώς άποσπεί νά μας τή, δια μία μέρα σου μετ' ός διαλογισμοίς σου ένα ζήτημα, παραδείγματος χάριν τό Κρητικόν, δέν θα ίδούμε νά φανή σόν όρίζοντα ό Ιακωνικός ούλος, με ένα άστροχον Ιάκωνα ναύαρχον, ό όποιος θα έβλήθη έν τήν κατάκτησιν του κόσμου!

Ανταποκριτής
Μία για δόναμα ένεργήθη, με τήν όποιαν ή Εθούσιφ άρχή ή γρήγορα πέκει νά λογαριασθή. Πώς άποσπεί νά μας τή, δια μία μέρα σου μετ' ός διαλογισμοίς σου ένα ζήτημα, παραδείγματος χάριν τό Κρητικόν, δέν θα ίδούμε νά φανή σόν όρίζοντα ό Ιακωνικός ούλος, με ένα άστροχον Ιάκωνα ναύαρχον, ό όποιος θα έβλήθη έν τήν κατάκτησιν του κόσμου!

Ανταποκριτής
Μία για δόναμα ένεργήθη, με τήν όποιαν ή Εθούσιφ άρχή ή γρήγορα πέκει νά λογαριασθή. Πώς άποσπεί νά μας τή, δια μία μέρα σου μετ' ός διαλογισμοίς σου ένα ζήτημα, παραδείγματος χάριν τό Κρητικόν, δέν θα ίδούμε νά φανή σόν όρίζοντα ό Ιακωνικός ούλος, με ένα άστροχον Ιάκωνα ναύαρχον, ό όποιος θα έβλήθη έν τήν κατάκτησιν του κόσμου!

Ανταποκριτής
Μία για δόναμα ένεργήθη, με τήν όποιαν ή Εθούσιφ άρχή ή γρήγορα πέκει νά λογαριασθή. Πώς άποσπεί νά μας τή, δια μία μέρα σου μετ' ός διαλογισμοίς σου ένα ζήτημα, παραδείγματος χάριν τό Κρητικόν, δέν θα ίδούμε νά φανή σόν όρίζοντα ό Ιακωνικός ούλος, με ένα άστροχον Ιάκωνα ναύαρχον, ό όποιος θα έβλήθη έν τήν κατάκτησιν του κόσμου!

Ανταποκριτής
Μία για δόναμα ένεργήθη, με τήν όποιαν ή Εθούσιφ άρχή ή γρήγορα πέκει νά λογαριασθή. Πώς άποσπεί νά μας τή, δια μία μέρα σου μετ' ός διαλογισμοίς σου ένα ζήτημα, παραδείγματος χάριν τό Κρητικόν, δέν θα ίδούμε νά φανή σόν όρίζοντα ό Ιακωνικός ούλος, με ένα άστροχον Ιάκωνα ναύαρχον, ό όποιος θα έβλήθη έν τήν κατάκτησιν του κόσμου!

Ανταποκριτής
Μία για δόναμα ένεργήθη, με τήν όποιαν ή Εθούσιφ άρχή ή γρήγορα πέκει νά λογαριασθή. Πώς άποσπεί νά μας τή, δια μία μέρα σου μετ' ός διαλογισμοίς σου ένα ζήτημα, παραδείγματος χάριν τό Κρητικόν, δέν θα ίδούμε νά φανή σόν όρίζοντα ό Ιακωνικός ούλος, με ένα άστροχον Ιάκωνα ναύαρχον, ό όποιος θα έβλήθη έν τήν κατάκτησιν του κόσμου!

Ανταποκριτής
Μία για δόναμα ένεργήθη, με τήν όποιαν ή Εθούσιφ άρχή ή γρήγορα πέκει νά λογαριασθή. Πώς άποσπεί νά μας τή, δια μία μέρα σου μετ' ός διαλογισμοίς σου ένα ζήτημα, παραδείγματος χάριν τό Κρητικόν, δέν θα ίδούμε νά φανή σόν όρίζοντα ό Ιακωνικός ούλος, με ένα άστροχον Ιάκωνα ναύαρχον, ό όποιος θα έβλήθη έν τήν κατάκτησιν του κόσμου!

Ανταποκριτής
Μία για δόναμα ένεργήθη, με τήν όποιαν ή Εθούσιφ άρχή ή γρήγορα πέκει νά λογαριασθή. Πώς άποσπεί νά μας τή, δια μία μέρα σου μετ' ός διαλογισμοίς σου ένα ζήτημα, παραδείγματος χάριν τό Κρητικόν, δέν θα ίδούμε νά φανή σόν όρίζοντα ό Ιακωνικός ούλος, με ένα άστροχον Ιάκωνα ναύαρχον, ό όποιος θα έβλήθη έν τήν κατάκτησιν του κόσμου!

Ανταποκριτής
Μία για δόναμα ένεργήθη, με τήν όποιαν ή Εθούσιφ άρχή ή γρήγορα πέκει νά λογαριασθή. Πώς άποσπεί νά μας τή, δια μία μέρα σου μετ' ός διαλογισμοίς σου ένα ζήτημα, παραδείγματος χάριν τό Κρητικόν, δέν θα ίδούμε νά φανή σόν όρίζοντα ό Ιακωνικός ούλος, με ένα άστροχον Ιάκωνα ναύαρχον, ό όποιος θα έβλήθη έν τήν κατάκτησιν του κόσμου!

Ανταποκριτής
Μία για δόναμα ένεργήθη, με τήν όποιαν ή Εθούσιφ άρχή ή γρήγορα πέκει νά λογαριασθή. Πώς άποσπεί νά μας τή, δια μία μέρα σου μετ' ός διαλογισμοίς σου ένα ζήτημα, παραδείγματος χάριν τό Κρητικόν, δέν θα ίδούμε νά φανή σόν όρίζοντα ό Ιακωνικός ούλος, με ένα άστροχον Ιάκωνα ναύαρχον, ό όποιος θα έβλήθη έν τήν κατάκτησιν του κόσμου!

ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

ΑΝΟΙΚΤΗ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Εις τήν στήλην ταύτην δημοσιεύει έκαστος άναγνώστης, κατόπιν έγκρίσεως του φύλλου, οταν δήποτε καταχώριση, άποστέλλον συγχρόνως 25 λεπτά δι' έκαστον στίχον (έκ 36 στοιχείων). Έπειδή τινες διά περισσότερους του ένος στίχους άποστέλλουν 25 λεπτά μόνον, πληροφορούνται ότι τά τιοιουτοτρόπως άποστέλλόμενα δέν δημοσιεύονται.

Οι άποστέλλοντες τρία (3) φρ. εις τά Καταστήματα Δημοσθένους Ε. Καστανίδου, εις Αΐδιον Μ. Ασίας, θα λαμβάνουν άπορρίως 100 κατ' ποσά, είδη, σόλες, τοπία Αΐδιον διάροια, άρταία, φαντασίας, εικονογραφημένας. Έν έλλειψη διαγράμν ή φράγκων, Γραμματόσημα του τόπου των.

Παύο άνταλογήν κυριών άνεξαίρετως.
Μαρ. Χαλιμιά—Λευκάς

Εις τήν εις τά Τρίκαλα χάριν διασκεδάσεως μεταβαίνουσαν χαρτωμένην Άδα Βορίαν Ι. Κονιάλη εύχόμεν καλήν διασκεδών και ταχέαν επάνοδοιν.
Ανίς Γ. Γ. Ζ.

Ανταλλάσσω κώδικα πανταχούθεν. Απάντησι ταχέα και ασφαλή. Νικ. Μαρκοπούλου—Καλαμάσια.

Ο Μισαγγολικός βράχος της Φρεατιδός ερωτή τον κ. Νικ. Καβούρη : διατί τον έγκατέλειπε τόσο προωρως.—Πατριανός, Φρεατιδός.

Ανταλλάσσω «cartes postales».—Δις Ιωάννα Βαλόχα, «Οδός Έρμού, Βόλος».

15

1. *CHITRA*—

NOTE.

1790.25

4

1

ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΚΑΛΛΟΝΑΙ

Η ΔΙΣ ΠΙΤΣΑ ΣΑΒΒΑ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

(Ίδε σελ. 8.—Έστάλη υπό του έν Αθήναις φωτογράφου κ. Α. Παγώνη)

✻ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΛΛΑΔΟΣ," ΤΟΥ 1909 ✻

Τò αναγγελθέν «Ημερολόγιον τής Έλλάδος» διά τò έτος 1909 θά εκδοθῇ τήν 1ην προσεχούς Ιανουαρίου καί θά σταλῇ εἰς εκείνους, οἱ ὅποιοι ἤθελον δηλώσει ἀπό τοῦδε τήν ἐγγραφὴν των.

ΤΙΜΗ ΤΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ ΔΡΑΧΜΗ ΜΙΑ

ΟΛΟΙ ΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΣΘΕΝΤΕΣ εἰς τήν «Έλλάδα» κατὰ τò πρῶτον έτος, παρακαλοῦνται νά μᾶς στείλουν τὰς φωτογραφίας των καί σημείωσιν τῶν ὑπ' αὐτῶν δημοσιευθέντων, μέχρι τῆς 25 Νοεμβρίου τò βραδύτερον.

Όσαι ἐκ τῶν εἰκόνων τούτων εἶνε δυνατόν θά δημοσιευθοῦν εἰς τò «Ημερολόγιον».

ΟΙ ΘΕΛΟΝΤΕΣ νά στείλουν ἤδη ὅ,τι δήποτε δημοσίευμα διά τò «**ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**» εἰδοποιοῦνται ὅτι τοῦτο, καθ' ὅρον **ἀπαράβατον**, δέν πρέπει νά ὑπερβαῖν τοὺς 50 τυπογραφικοὺς στίχους (ἐκ 36 στοιχείων ἑκάστον), εἴτε πεζὸν εἶνε, εἴτε ποιήμα. —Θά προτιμηθοῦν τὰ συντομώτερα.

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ θά ἔχῃ μεγάλην ποικιλίαν ὕλης καί εἰκόνων.

Όσοι ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν μας θέλουν νά ἐγγραφοῦν συνδρομηταὶ διά τò «Ημερολόγιον» δύνανται νά μᾶς στείλουν τὰς ἀκριβεῖς διευθύνσεις των καί τò ἀντίτιμον αὐτοῦ, ἥτοι **Δραχμὴν μίαν**.

ΟΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΙ τῆς «Έλλάδος» δύνανται ἐπίσης πρὸς μεγάλην διαδοσιν τοῦ «Ημερολογίου» τῆς νά ἐγγράψουν καί ἄλλους συνδρομητάς εἰς αὐτό, συναποστέλλοντες τò τίμημα καί τò ὄνομα τοῦ συνδρομητοῦ, μετὰ τῆς διευθύνσεώς του.

ΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ περὶ ἐγγραφῆς συνδρομητῶν εἰς τò «Ημερολόγιον» γίνονται δεκταὶ ἀπὸ σήμερον, διά νά κανονίσωμεν τò ποσὸν τῶν ἀντιτύπων, τὰ ὅποια θά ἐκτυπωθοῦν.

Δηλώσεις ἄνευ τοῦ ἀντιτίμου δέν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν.

ΤΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ διά τò «Ημερολόγιον» γίνονται δεκτὰ μέχρι τῆς 30ῆς τρέχοντος Νοεμβρίου.

ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΜΕΧΡΙ ΤΟΥΔΕ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΛΛΑΔΟΣ," ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΟΤΙ ΘΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΗ ΕΙΣ ΧΙΛΙΑΔΑΣ ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ.